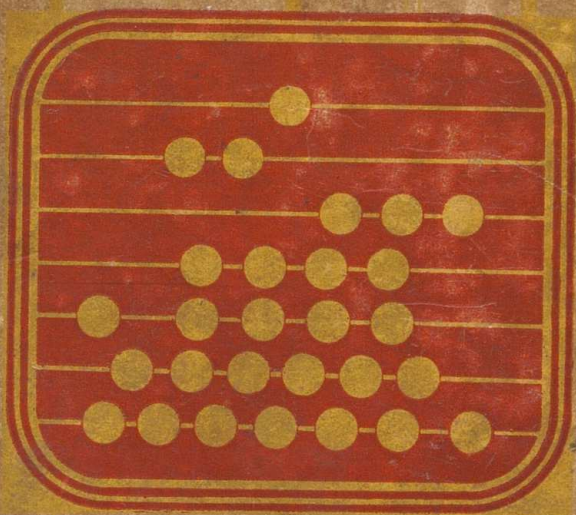
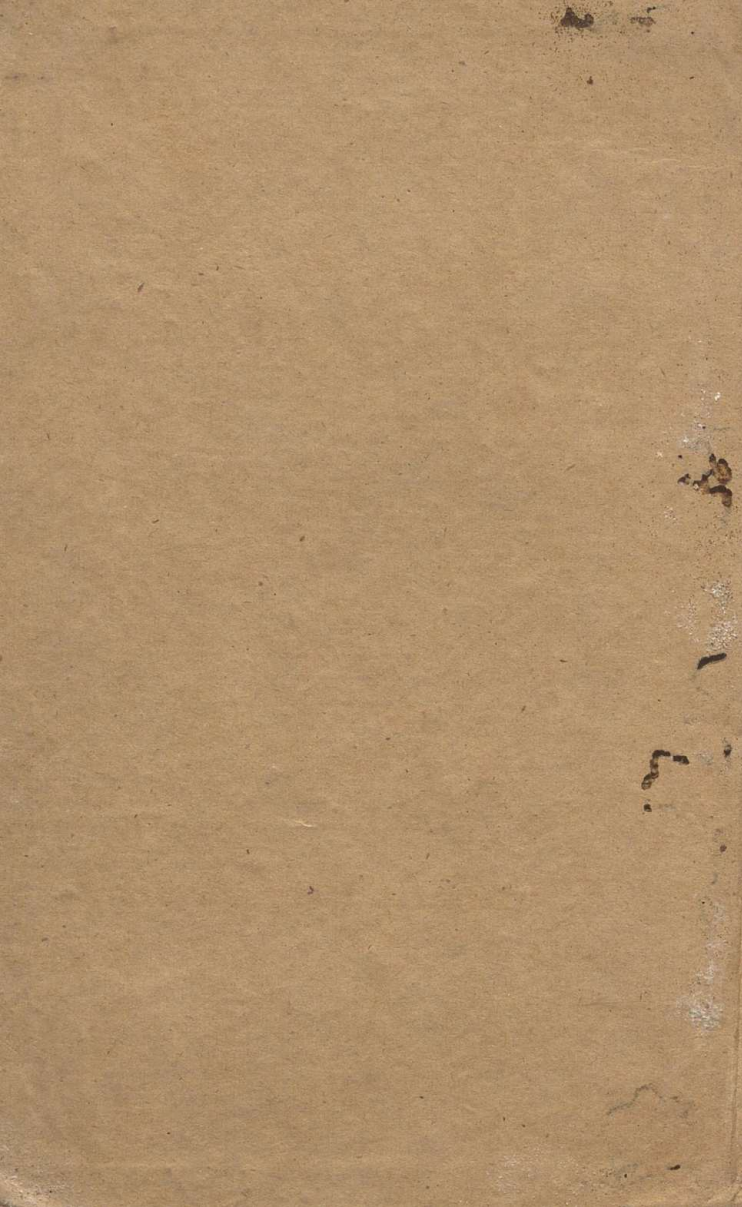

ഗണിതശാസ്ത്ര
കുട്ടികൾക്കായി

2

ഗണിതശാസ്ത്രം
കുട്ടികൾക്ക്

510

(Malayalam)

Ganithasasthram Kuttikalku

By, P. T. Bhaskara Panicker

First Published in May 1975

Printed at Sastha Printers, Trivandrum-14

Cover: Devadathan

Price Rs. 2.75

Right Reserved

Publishers:

Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

Trivandrum 695024, Kerala, India

Sales Department

PRABHATH BOOK HOUSE

TRIVANDRUM-QUILON-KOTTARAKKARA-ALLEPPEY

ERNAKULAM-ELOOR-PAYYANNOOR-CALICUT-CANNANORE

ഗണിതശാസ്ത്രം കുട്ടികൾക്കു്

പി. ടി. ഭാസ്കരപ്പണിക്കർ

2

പ്രസാധകർ:
പ്രഭാതം പ്രിൻറിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ്
കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്

പ്രഭാതം ബുക്ക് ഹൗസ്

തിരുവനന്തപുരം
വില രൂപ 2.75

ഭാസ്കരപ്പണിക്കരുടെ കൃതികൾ

ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ച
നൂറു ചോദ്യങ്ങൾ
രോഗവും ചികിത്സയും
ജീവന്റെ ഉത്ഭവം
ശാസ്ത്രപരിചയം (2 ഭാഗങ്ങൾ)
മനുഷ്യന്റെ അനാട്ടമിയും ഫിസ്യോളജിയും
മനുഷ്യനെന്ന് യന്ത്രം
മുന്നേറുന്ന സയൻസ്
സയൻസിന്റെ സംഭാവന
രണ്ടു വിജ്ഞാനശാഖകൾ
യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം
സയൻസും സമുദായവും
മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ചന്ദ്രൻ
ഗ്രഹാന്തരയാത്ര
സ്പേസിബോക്കുള്ള യാത്ര
ഭൂകമ്പങ്ങൾ
ജീവപ്രപഞ്ചം
സയൻസിന്റെ കഥ (3 ഭാഗങ്ങൾ)
മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രനിൽ
കേരളചരിത്രം കുട്ടികൾക്ക്
കുട്ടികളുടെ ഫിസിക്സ്
കുട്ടികൾക്കുള്ള ശരീരശാസ്ത്രം
കുട്ടികളുടെ നക്ഷത്രശാസ്ത്രം
കുട്ടികളുടെ ലെനിൻ
മാർക്സിസം കുട്ടികൾക്ക്
കുട്ടികളുടെ മാർക്സ്
മേതികവാദം കുട്ടികൾക്ക്
കുട്ടികളുടെ എംഗൽസ്
തത്വശാസ്ത്രം കുട്ടികൾക്ക്
പ്രകൃതിശാസ്ത്രം കുട്ടികൾക്ക്
ചരിത്രശാസ്ത്രം കുട്ടികൾക്ക്

പ്രഭാത് ബാലവേദി

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അധ്യാനികളെന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ചെറിയ പുസ്തകങ്ങൾ—പ്രഭാത് ബാലവേദി എന്ന പുസ്തകമാല—പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പുസ്തകമാലയിലെ പതിനൊന്നാമത്തെ പുസ്തകമാണ് ഗണിതശാസ്ത്രം കുട്ടികൾക്ക്.

മലയാളത്തിൽ ബാലസാഹിത്യം വേണ്ടത്ര വളർന്നിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി വില കുറഞ്ഞ അമേരിക്കൻ കോമിക്കുകളും മറ്റു ചപ്പച്ചവറുകളുമാണിന്ന് കുട്ടികൾ അധികവും വായിക്കുന്നത്. ഗൗരവമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സരളമായി രചിച്ച പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവമാണ് ഇതിനൊരു കാരണം എന്ന് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പ്രഭാത് ബാലവേദിയുടെ തുടക്കം. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ കേരളത്തിലെ സാധാരണക്കാരുടെ മക്കൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്.

പി. രവീന്ദ്രൻ എം. എൽ. എ.
ചെയർമാൻ ആൻറ് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ
പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്.

ഉള്ളടക്കം

1. ഇന്ത്യയും ഗണിതവും 1
2. എണ്ണവും അക്കവും 10
3. കലണ്ടർ 15
4. ഇങ്ങോട്ടു കടക്കരുത് 19
5. യൂക്ലിഡ് 25
6. ഭൂമിയെ അളക്കുന്നു 29
7. ബീജഗണിതം 34
8. പ്രായോഗിക ഗണിതം 40
9. ന്യൂട്ടൻ 44
10. ഭാഗ്യമോ ചാൻസോ? 50
11. ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധം 53
12. കമ്പ്യൂട്ടറിലെ കണക്ക് 62
13. ഐൻസ്റ്റൈൻ 69

ഇന്ത്യയം ഗണിതവും

ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ വലിയ സ്ഥാനമാണ് ഉള്ളത്. ലോകം മുഴുവൻ പ്രചാരത്തിലുള്ള അക്കങ്ങൾ, ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു പോയതാണ്. 'പൂജ്യ'(0)വും ഭാരതത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ലാപ്ലാസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“പത്തു പ്രതീകങ്ങളിൽക്കൂടി ഏതു സംഖ്യയും എഴുതാനുള്ള അൽഭുതകരമായ മാർഗം നമുക്കു തന്നെ ഇന്ത്യയാണ്. ആ സംഖ്യകൾക്ക് ഓരോന്നിനും വിലയുണ്ട്; അവ നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിനും വിലയുണ്ട്; ഇന്ന് നമുക്കിതു ലഘുവായിത്തോന്നും അതിന്റെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള കഴിവുകൾ നാം ഓർക്കുന്നില്ല. മഹത്തായ ഒരാശയമാണ് ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ലാളിത്യം, കണക്കുകൂട്ടാൻ ഇതുവഴിയുള്ള എളുപ്പം, ഇവയെല്ലാം ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ എല്ലാ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ ഇതിനെ കൊണ്ടുപോയിവെക്കുന്നു. എന്തൊരു ഗംഭീരമായ കണ്ടുപിടിത്തമാണിത്!”

ദശാംശസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയും ബീജഗണിതത്തെപ്പറ്റിയും ഇന്ത്യയിലെ ആര്യഭടൻ,

ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തം, ഭാസ്കരാചാര്യൻ എന്നിവർ വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകി.

ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന് ഇന്ത്യ നൽകിയ സംഭാവനകളെപ്പറ്റി ഈ പുസ്തകത്തിൽ വളരെ കുറച്ചു പറയുന്നുള്ളൂ. അതിനെപ്പറ്റി മറ്റെന്തെങ്കിലും പുസ്തകംതന്നെ എഴുതേണ്ടിവരും.

അറബികൾക്കും ഈജിപ്തുക്കാർക്കും ഗ്രീക്കുകാർക്കും എല്ലാ അറിവും ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണ് കിട്ടിയതെന്ന് നാം ഊഹിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഗണിതശാസ്ത്രം വികസിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് അങ്ങോട്ടുപോയി, ഇന്ത്യയിലേക്ക് ഇങ്ങോട്ടും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, ജ്യോമിട്രി, ബീജഗണിതം, കാൽക്കുലസ് എന്നിവയിലെ പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും വരികയുണ്ടായി. വിജ്ഞാനം രണ്ടുവഴിക്കും പ്രവഹിക്കുകയുണ്ടായി, എന്നതു മറക്കരുത്.

അതേസമയം ഇന്ത്യയിലുണ്ടായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയും നാം പ്രത്യേകം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ തത്വങ്ങളല്ല, അതിന്റെ പുരോഗതിയിലെ ചരിത്രത്തിലെ ചില പ്രധാന ഘട്ടങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

കഴിയുന്നത്ര സാങ്കേതികവശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രായോഗിക രൂപങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആർക്കെങ്കിലും മടുപ്പുതോന്നിയാൽ ആ ഭാഗം വായിക്കണമെന്നില്ല. അടുത്ത ഭാഗത്തേയ്ക്കു കടക്കാം.

എണ്ണവും അക്കവും

ലോകത്തിൽ ഓരോ സ്ഥലത്തും എണ്ണുന്നതു് ഓരോ വിധത്തിലായിരുന്നു. പത്തു കൈ വിരലുകളുപയോഗിച്ചും, ചിലർ കാൽവിരലുകൾകൂടി ഉപയോഗിച്ചും എണ്ണി. എണ്ണുന്നതിനെ സഹായിക്കാൻ ചരൽക്കല്ലുകളോ മരത്തിന്മേൽ ഉണ്ടാക്കിയ കൊതകളോ ഉപയോഗിച്ചു. മൂന്നോ. നാലോ വരി കമ്പികളിൽ മണികൾ കോർത്തും ചിലർ എണ്ണി. പുരാതന ചൈനയിലും പേഴ്സ്യയിലും കച്ചവടക്കാർ ഇത്തരം മണിച്ചട്ടങ്ങൾ (അബാക്കസ്) ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിനു തെളിവാണ് ടെഹ്റാനിലും ഹോങ്കോങ്ങിലും ഉള്ള കച്ചവടക്കാർ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്ന മണിച്ചട്ടങ്ങൾ.

തുടർന്നാണ് അക്ഷരമാലയെപ്പോലെ അക്കങ്ങൾ വന്നതു്. സംഖ്യകൾ എഴുതിവെള്ളുന്നതാണ് അക്കങ്ങൾ. അശോകന്റെ കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാകൃത അക്കങ്ങൾ മാറി മാറിയാണ് ഇന്നു് ലോകമെങ്ങും ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കങ്ങളിലെത്തിയതു്. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു് ഈ അക്കങ്ങൾ അറേബ്യയിലേക്കും അവിടെനിന്നു് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കും പരന്നു.

അതിനുമുമ്പ് റോമൻ അക്കങ്ങളാണ് യൂറോപ്പിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത്. അവ ഒട്ടുതന്നെ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. അക്ഷരമാലയുമായി വ്യത്യാസവും കുറവായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ അക്കങ്ങൾ, ദശമ (ഡെസിമ) വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച്, ഒന്നുമുതൽ പത്തുവരെയാണ്. പൂജ്യമുപയോഗിച്ചും സ്ഥാനവ്യത്യാസം വരുത്തിയും സംഖ്യകളെ ഒന്നിച്ചുചേർക്കുന്ന ക്രിയ ഇന്നു വളരെ എളുപ്പമായി തോന്നും. എന്നാൽ വളരെക്കാലം കുറവും കുറവും തീർത്തു ഉണ്ടായതാണിത്.

ഏതാണ്ട് 1500കൊല്ലംമുമ്പാണ് ഇതു ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യം നടപ്പിൽവന്നത്. ഇതോടുകൂടി ഒമ്പതിൽക്കവിഞ്ഞ അക്കങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്നുവന്നു. 0 എന്ന പ്രതീകം വന്നതോടെ ഏതു സംഖ്യയും എഴുതാനായി.

എ. ഡി. 825-ൽ അറബിഗണിതജ്ഞനായ അൽഖ്വാരസ്മി ഈ പദ്ധതിക്ക് പ്രചരണം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചു. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ വെള്ളക്കാരെ ഗണിതം പഠിപ്പിച്ചതു അറബികളായിരുന്നു. അൽഖ്വാരസ്മിയുടെ ശ്രമം മുഴുവൻ ഫലിച്ചില്ല. പിന്നീട് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷമാണ് ഈ അക്കങ്ങൾ സ്വപേയിനിൽ എത്തിയത്. ഇതിനു്

'ഖോബർ' അക്കങ്ങൾ എന്ന പേരും കീട്ടി-
മണൽ എന്ന അറബി പദത്തിൽനിന്നും
കണക്കകൂട്ടാൻ അറബികൾ മണൽ പരത്തി
വീരലുകൊണ്ടാണെഴുതിയിരുന്നത്.

കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ റോമൻസംഖ്യകൾ
ഉപയോഗിക്കരുതെന്നും 'അറബി' സംഖ്യകൾ
മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിലും
മറ്റും നിയമം വന്നു. അങ്ങിനെ ഇതു ഗണി-
തശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും ജീവിതത്തിന്റെ
എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലേയ്ക്കും ഇറങ്ങി.

എണ്ണൽ മനുഷ്യനുമാത്രം കഴിയുന്ന ഒരു
കാര്യമാണ്. കൈവീരലുകൾതൊട്ടു തുടങ്ങി
കൂട്ടലും കുറയ്ക്കലും ഗുണിക്കലും ഹരിക്കലും അവർ
പഠിച്ചതു സമൂഹത്തിന്റെ വികാസത്തോടെ
യാണ്. ഓരോ ആവശ്യത്തിൽനിന്നാണ്
ഓരോ ക്രിയ ഉണ്ടായതു്.

അക്കങ്ങൾ വന്നതിനെപ്പറ്റി ജെ. ഡി.
ബർണൽ (ശാസ്ത്ര-ചരിത്രകാരൻ) എഴുതുന്നു:
"ഓർമയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി കാര്യ-
ങ്ങൾ നടത്താൻ വയ്യാതായപ്പോൾ വാങ്ങുന്ന
തും കൊടുക്കുന്നതും കുറിച്ചിടുവാൻ ഒരു വഴി
കണ്ടുപിടിക്കാതെ അന്നത്തെ പുരോഹിത-
ന്മാർക്കു നിർവാഹമില്ലാതായി. അങ്ങിനെ
അളവു് ഉപയോഗത്തിൽ വന്നു. ആദ്യം വെറും
സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി, ഇത്ര കൊട്ടു ധാന്യം,

ഇത്ര ഭരണി മദ്യം, ഇത്ര തുണ്ടു വസത്രം എന്നൊക്കെയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. .... അളവിന്റെ ക്രമീകരണത്തിനുമുമ്പു തന്നെ വസതുക്കളുടെ എണ്ണം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. വാങ്ങുമ്പോഴോ, കൊടുക്കുമ്പോഴോ, ഇത്ര കന്നുകാലികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇത്ര ധാന്യം എന്നോമറ്റൊ പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ആദ്യമതു നിർവഹിച്ചിരുന്നത് പലവിധത്തിലുമായിരുന്നു. ഒരു വടിയീൽ എണ്ണത്തിനനുസരിച്ച് പാടുകൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കുക, നന്നത്തെ കളിമൺകഷ്ണത്തിൽ വരകളിടുക, എന്നിങ്ങിനെ. എണ്ണിയ വസതു ഇന്നിന്നതാണെന്നു കുറിച്ചിടാത്താൽ മറന്നുപോകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് എണ്ണത്തിന്റെ അടയാളത്തിനനേറെ എണ്ണപ്പെടുന്ന വസതുവിന്റെ ഒരു ലളിതചിത്രവും കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നു." (ബർണൽ—"ശാസ്ത്രം ചരിത്രത്തിൽ")

ലിപികൾക്കുമുമ്പു അക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നാണ് ബർണൽ പറയുന്നത്. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വസതുക്കളെ എണ്ണാതെതന്നെ അക്കങ്ങളുപയോഗിച്ച് കൂടുതലും കുറവും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു: അങ്ങിനെയാണ് കൂട്ടുക, കുറയ്ക്കുക മുതലായ ക്രിയകൾ ഉണ്ടായതു്.

ആദ്യം വിരലുകൾ; പിന്നീട് കല്ലുകൾ, മണികൾ, പിന്നീടവകോൽ മണിച്ചട്ടം. ഇതു വളർന്നു വളർന്നു ഇന്നത്തെ കമ്പ്യൂട്ടർവരെ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

ഏറ്റവും വലിയ സംഖ്യ ഏതാണ്? പറയാമോ?

പറയാൻ പറയില്ല; പക്ഷെ മനസ്സിലാക്കാം.

അതാണ് അനന്തത.

ഏറ്റവും ചെറിയ സംഖ്യയോ?

അതും അനന്തമാണ്.

അപ്പോൾ ആദിയും അന്ത്യവും നമുക്കറിയില്ല.

അനന്തതയെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാലേ പുതിയ കണക്ക് വ്യക്തമാവൂ.

പ്രപഞ്ചം അനാദിയും(തുടക്കമില്ലാത്തത്) അനന്തവും (അവസാനമില്ലാത്തത്) ആണെന്നു പറയുമ്പോലെയാണ് ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ അനന്തത. ഭൗതികവാദപരമായ ചിന്തയ്ക്ക് അതു ശക്തിനൽകുന്നു.

അനന്തങ്ങളെ ഒന്നിനൊന്നു ബന്ധപ്പെടുത്തുകയാണ് ഗണങ്ങൾ(സെറ്റുകൾ) ചെയ്യുന്നത്. അതൊക്കെ പിന്നീടറിയാം.

ഇന്നത്തെ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ഗണസിദ്ധാന്തത്തിന് വലിയ സ്ഥാനമാണുള്ളത്.

കലണ്ടർ

കലണ്ടർ എന്ന വാക്ക് റോമൻ ഭാഷയിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. വിളംബരം എന്നർത്ഥമുള്ള 'കലണ്ട' എന്ന ഗ്രീക്കുവാക്കാണ് ഇതിനാധാരം. പുരാതന റോമിൽ, വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ, വരാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ, നഗരവാസികളുടെ അറിവിനായി പരസ്യം ചെയ്യിരുന്നു. ഓരോ മാസത്തിന്റേയും തുടക്കം, ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾ, വിശേഷദിവസങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പലതും പരസ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു നാം വീടിന്റെ ചുമരിൽ തൂക്കിയിടുന്ന കലണ്ടർ ഏതാണ്ടു അതുപോലെ ഒഴിവുദിവസങ്ങളും വിശേഷദിവസങ്ങളും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

അതിപുരാതന ഈജിപ്റ്റിൽ വിപുലമായ ഒരു കലണ്ടർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഏഴുദിവസമുള്ള ആഴ്ചകൾ അതിൽനിന്നാണ് നമുക്കു കിട്ടിയത്. പിന്നീടു ജൂലിയസ് സീസറാണ് ഈ പദ്ധതി റോമിൽ നടപ്പിലാക്കിയത്. തുടർന്ന് പല മാറ്റങ്ങളും അതതു കാലത്തു വരുത്തി.

കലണ്ടർനിർമ്മാണത്തിനാധാരം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമാണ്. മാനവചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കമുതൽക്കേ സൂര്യൻ, ഭൂമി, ചന്ദ്രൻ, ഗ്രഹ

ങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ചലനങ്ങളെപ്പറ്റി മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഇവയും മനുഷ്യജീവിതവുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് അവർ കരുതി. ഇങ്ങിനെയാണ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽനിന്ന് ജ്യോതിഷത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

കൃഷി വന്നതോടെ കൃഷിപ്രവൃത്തികൾ ആണ്ടോടാണ്ടു നടത്തേണ്ടതായിവന്നു. അതിനു തയ്യാറെടുക്കണം. പ്രകൃതി നൽകുന്ന സൂചനകൾ കൃഷിക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പക്ഷികളുടെയും തവളകളുടെയും ശബ്ദവും, ആകാശത്തു് ഇടിമിന്നലും ഇടിവെട്ടും ഉണ്ടാവുന്നതും, പ്രത്യേക നിറത്തിലുള്ള മേഘങ്ങൾ അടിഞ്ഞു കിടന്നതും എല്ലാം കൃഷിക്കാർക്കുള്ള സൂചനകൾ ആയിരുന്നു.

നൈൽനദീതീരത്തു് വെള്ളപ്പൊക്കം വരുന്നത് ഏതാണ്ടു് ഇന്ന കാലത്താണെന്നു് ഈജിപ്തിലെ കൃഷിക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ബി. സി. 2700 ൽ ഈജിപ്തിലെ പഞ്ചാംഗം നിർമ്മിച്ചതു്. സൂര്യനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ പഞ്ചാംഗമായിരുന്നു ഇതു്.

സുമേറിയക്കാരുടെ മെസപ്പൊട്ടേമിയക്കാരുടെ ചന്ദ്രനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പഞ്ചാംഗമുണ്ടാക്കി. അറുപതിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ സമയനിർണ്ണയം. 60 മിനിട്ടു്,

60 സെക്കൻറു്, എന്നെല്ലാം ഇതിൽനിന്നുണ്ടായതാണു്.

ഇന്ത്യയിലും നാൾ, പക്കം, (തിമി) ആഴ്ച, മാസം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പഞ്ചാംഗങ്ങൾ ഗണിച്ചുണ്ടാക്കി. ചന്ദ്രന്റെ വൃദ്ധീക്ഷയങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് വെളുത്തപക്ഷവും കറുത്തപക്ഷവുമുണ്ടായി. നാളുകൾക്കു് അശ്വതി, ഭരണി എന്നിങ്ങിനെ 27 നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൊടുത്തു.

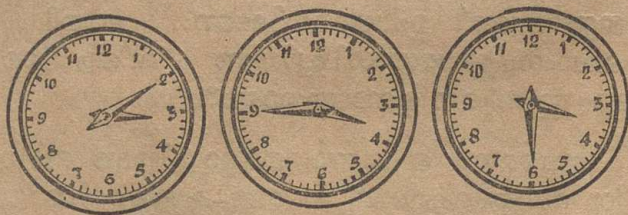
കൃഷിക്കാക്കു് തക്കസമയത്തു് വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽമാത്രം പോരാ. നല്ല കൃഷിക്കും നല്ല കാലാവസ്ഥയ്ക്കും സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ മുതലായവരുടെ അനുഗ്രഹവും വേണം. പുണ്യദിനങ്ങൾ പൂജയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണം. അതിനും പഞ്ചാംഗം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പല ആചാരങ്ങളും ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായതാണു്.

വേറെയും ഉപയോഗമുണ്ടായിരുന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു്. ഗുരു-കാരണവന്മാരുടെയും മഹത്തുക്കളുടെയും ആത്മാക്കൾ മരണാനന്തരം ആകാശത്തിലാണു താമസിക്കുന്നതെന്ന വിശ്വാസം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ജ്യോതിഷവും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവും വളരെക്കാലത്തോളം ബന്ധംപുലർത്തിപ്പോന്നതു് ഈ നിലയ്ക്കുകൂടിയാണു്. ബർണൽ എഴുതുന്നു: “ജ്യോതിഷം അബദ്ധമാണെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് ഒരു മെച്ചമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആയിരമായിരം

കൊല്ലങ്ങളിലൂടെ ആളുകൾ നക്ഷത്രനിരീക്ഷണം നടത്തിപ്പോന്നതു് ജ്യോതിഷത്തിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടുമാത്രമാണു്.”

ഒരു വടിയുടെ നിഴലിനെ ആസ്പദമാക്കി സൂര്യന്റെ ചലനം കണക്കാക്കാം എന്നു വന്നു. ഇതാണു് ആദ്യത്തെ സൂര്യഘടികാരം. പിന്നീടു സമയമളക്കാൻ മണൽ ഘടികാരവും അടയാളപ്പെടുത്തിയ മെഴുകുതിരികളും നാഴിക വട്ടയും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചു.

14-ാം ശതകത്തിലാണു് യാന്ത്രികഘടികാരം നിലവിൽവന്നതു്.

സമയം എത്രയായി?

ഇങ്ങോട്ടു കടക്കരുത്

“ജ്യോമടി ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവർ ഇങ്ങോട്ടു കടക്കരുത്” എന്നാണ് പ്ലേറോറിന്റെ വിദ്യാലയമായ അക്കാദമിയുടെ പടിക്കൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്നത്.

പ്ലേറോ (ബി. സി 428-348) ഗ്രീസിലെ വലിയൊരു തത്വചിന്തകനായിരുന്നു. “സാക്ഷാൽ ദൈവംപോലും ജ്യോമടി ഉപയോഗിച്ചാണ് പ്രകൃതിയെ സൃഷ്ടിച്ചു”തെന്നു പ്ലേറോ പറഞ്ഞു.

പ്ലേറോറിനുമുമ്പുതന്നെ ഗ്രീസിൽ ഗണിതശാസ്ത്രം വളരെ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിരുന്നു. സൂര്യന്റെ ഉദയവും അസ്തമയവും നോക്കി ദിവസവും, ഒരു വെളുത്തവാവു മുതൽ പിന്നത്തെ വെളുത്തവാവുവരെ, ചന്ദ്രനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, മാസവും കണക്കാക്കി. ഈ വിവരമെല്ലാം ഗ്രീസിനു കിട്ടിയതു ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നാണ്. എല്ലാ കൊല്ലവും വർഷകാലത്തു ഈജിപ്റ്റിലെ നൈൽനദിയിൽ കലങ്ങിമറിഞ്ഞുവരുന്ന വെള്ളം ഇരുകരകളും കവിഞ്ഞൊഴുകും. ഇതിന്റെ ഫലമായി പുഴവക്കത്തു പുതിയ വളമുള്ള മണ്ണു അടിഞ്ഞുകൂടും. ജലായ്

മാസത്തിലാണീ വെള്ളപ്പൊക്കം സാധാരണ സംഭവിച്ചിരുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് ആകാശത്തിൽ ഒരു നക്ഷത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഈജിപ്തുക്കാർ കണ്ടു; ഈ നക്ഷത്രം മൂന്നുനൂറു പത്തഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും അവർ കണ്ടു; അങ്ങിനെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽനിന്നാണ് 'വർഷം' (കൊല്ലം) ഉണ്ടായത്. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, കാലാവസ്ഥ എന്നിവയെ എല്ലാം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് പുരാതനലോകം പഞ്ചാംഗം ഗണിച്ചുണ്ടാക്കിയത്.

നൈൽനദിതീരത്തുള്ള ഭൂമിയെ കൃഷിക്കാർക്കേൽപ്പിക്കുകയും അവരിൽനിന്ന് കരം പിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇതിനായി ഭൂമിയെ അവർ കരകളാക്കിത്തിരിച്ചു. ജ്യോമടിയുടെ തുടക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്. 'നിലം അളക്കുക' എന്നാണിതിനർത്ഥം. ചതുരങ്ങളായും ത്രികോണങ്ങളായും ഉള്ള വയലുകളുടെ വിസ്താരം അവർ കണക്കാക്കി. ഇതിൽനിന്ന് ത്രികോണമിതിയും പഠിച്ചു. കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റുമുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന കല്ലുകളുടെ നീളം, വീതി, വണ്ണം എന്നിവയ്ക്കനുസരിച്ച് ഒരു മരമാത്തിന് എത്ര കല്ലുവേണമെന്ന് അവർ കണക്കാക്കി. ഈജിപ്റ്റിൽ മാത്രമല്ല, ബാബിലോണിയ, ഇന്ത്യ, ചൈന എന്നിവിടങ്ങളിലും

ഗണിതശാസ്ത്രം പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ
പല വശങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിച്ചിരുന്നു.

പ്ലേറോവിനുമുമ്പ് ഗ്രീസിൽ ജീവിച്ച
തത്വചിന്തകനാണ് തെയിൽസ് (ബി. സി
640-546). തെയിൽസ് ജീവിച്ചിരുന്ന അയോ
ണിയയും അയൽരാജ്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഉഗ്രമാ
യ ഒരു യുദ്ധം നടക്കുകയായിരുന്നു (ബി. സി
585). യുദ്ധത്തിനിടയിൽ ഇന്ന ദിവസം, ഇന്ന
സമയത്തു്, സൂര്യനെ കാണാതാകുമെന്ന് തെ
യിൽസ് പറഞ്ഞു. ഇതാരും വിശ്വസിച്ചില്ല.
പക്ഷെ പറഞ്ഞതു് സംഭവിച്ചു. സൂര്യനെ കാ
ണാതായി. ആകെ ഇരുട്ടായി. പട്ടാളക്കാർ
ആകാശത്തേയ്ക്കു നോക്കി. എന്തോ ദൈവകോ
പമാണെന്നു കരുതി. അതോടുകൂടി യുദ്ധം അ
വസാനിപ്പിച്ചുവെന്നാണ് കഥ.

അതൊരു സൂര്യഗ്രഹണമായിരുന്നു. സൂ
ര്യനും ഭൂമിക്കിടയിൽ ചന്ദ്രൻ ഒരു പ്രത്യേക
സ്ഥിതിയിൽ വന്നുനിൽക്കുമ്പോഴാണ് സൂര്യ
ഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്നതു്. ഇതു കണക്കാക്കാൻ
തെയിൽസിനു കഴിഞ്ഞു. എണ്ണയും ഉപ്പും
വിററു് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന തെയിൽ
സ്, കച്ചവടത്തിനായി ഈജിപ്റ്റിൽ പോയി
രുന്നു. അവിടെനിന്നാണ് ജ്യോമടിയും ജ്യോ
തിശ്ശാസ്ത്രവും പഠിച്ചതു്.

തെയിൽസിന്റെ ശിഷ്യനായ അനാ
ക്സിമാൻഡർ (ബി.സി. 611-547) ലോക

ത്തിന്റെ ഒരു പടംതന്നെ വരച്ചുണ്ടാക്കി. പിന്നീട് പലരും ഇതിനെ മെച്ചപ്പെടുത്തി.

ഗ്രീക്കു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനാണ് പൈതഗോറസ് (ബി.സി. 580-500). ഈജിപ്റ്റിൽ പോയാണ് അദ്ദേഹവും ഗണിതം പഠിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഗണിതം പഠിക്കാൻ ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്നുവെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിനു തെളിവൊന്നുമില്ല. ഈജിപ്റ്റിൽ പൈതഗോറസ് ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് ഈജിപ്റ്റിനെ ഒരു പേഴ്സ്യൻ രാജാവു് ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. പൈതഗോറസിനെ ഒരു യുദ്ധത്തടവുകാരനായി പിടിച്ചു ബാബിലോണിയയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഇങ്ങിനെയാണത്രേ പേഴ്സ്യക്കാരിൽനിന്നും അറബികളിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഗണിതം പഠിച്ചതു്.

പൈതഗോറസിന്റെ സമകോൺതൃകോണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തം എല്ലാ കുട്ടികളും സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരിക്കും, ഇല്ലെങ്കിൽ പഠിക്കും.

ഇത്രയും വലിയ ഒരാൾ, പല വിഡ്ഢിത്തങ്ങളും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് അറിയുമ്പോൾ നാം അത്ഭുതപ്പെടും. ഇതിനു കാരണമുണ്ട്. ഓരോ കാലത്തേയും സമൂഹം മനുഷ്യന്റെ ചിന്താശക്തിയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അശാസ്ത്രീയമായ

പലതും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത് ഇതു
 കൊണ്ടാണ്. താഴെ വീണ സാധനം എടുക്കരു
 തെന്നും, പയറു ഭക്ഷിക്കരുതെന്നും, രാജവിമിക്
 ളിൽക്കൂടി നടക്കരുതെന്നും, വെള്ളക്കോഴികളെ
 തൊടരുതെന്നും മറ്റുമാണ് ഇദ്ദേഹം പഠിപ്പി
 ച്ചു വരുന്നതങ്ങൾ. ഒരിക്കൽ പൈതഗോറസ്സും
 സംഘവും ഒരു പുഴക്കരയിലെത്തി. പെട്ടെന്നു
 താ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം! പൈതഗോറസ് പറ
 ഞ്ഞുവത്രേ: "കണ്ടുവോ, പുഴ എന്നിക്ക് ജയാ
 രവം മുഴക്കുകയാണ്." ഒരുപക്ഷെ തമാശയാ
 യി പറഞ്ഞതാവാം. ഏതായാലും വലിയ
 അഹംഭാവിയായിരുന്നു പൈതഗോറസ്.

ഹെരാക്ളിറ്റസ് എന്ന ഗ്രീക്കു പണ്ഡി
 തൻ പൈതഗോറസ്സിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു: "അ
 റിവു" കടലുപോലെ, യുക്തിമഹാകഷ്ടി."

ഇങ്ങിനെ ഇന്നും പലരുമുണ്ട്. കടലു
 പോലെ പരന്ന അറിവുള്ളവർ, എന്തു വി
 ഡ്ഡിത്തങ്ങളാണ് വിളമ്പുന്നത്?

പ്ലേറോവിന്റെ അക്കാദമിയിൽനിന്നാ
 ണ് നാം തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ശിഷ്യരെ
 പഠിപ്പിച്ചു: "ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തെത്താൻ
 ഗണിതമാണ് ഏറ്റവും നല്ല വഴി." ഇതി
 നായി ഗണിതശാസ്ത്രത്തെ അദ്ദേഹം ലഘു
 കരിച്ചു. അതാണേറ്റവും വലിയ നേട്ടം. ഗ
 ണിതവിദ്യാഭ്യാസം അന്നതൊട്ടു ആരംഭിച്ചു.

ജ്യോമടിയുടെ പേരിൽ ഷേറോവും പല
പല വിഡ്ഢിത്തവും പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു
ദുഃഖിയിൽ ഷേഗുരോഗം ബാധിച്ചതിനു കാരണം
ഗ്രീക്കുകാർ ജ്യോമടി പഠിക്കാത്തതാണെന്നു
വരെ ഷേറോ പ്രസ്താവിച്ചുവത്രേ.

യുകുളിഡ്

ലോകത്തെ പിടിച്ചുകെട്ടിയ അലക്സാൻഡർ ചക്രവർത്തി 33-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു (ബി. സി 323). ഇതോടെ മുപ്പതുടെ പട്ടാളനായകന്മാർ തമ്മിൽ വഴക്കായി. ഓരോരുത്തരും സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഓരോ സ്ഥലം കൈക്കലാക്കി വാഴ്ചതുടങ്ങി. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ടോളമി, ഈജിപ്ത് കരസ്ഥമാക്കി. അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആചാരങ്ങളെല്ലാം ടോളമിയും സ്വീകരിച്ചു. അന്ന് അവിടെയുള്ളവർ കരിമ്പുച്ചകളെയും കറുത്ത മുതലകളെയും ആരാധിച്ചു. ടോളമിയും അതുതന്നെ ചെയ്തു. പ്രജകളുടെ ഹിതം നോക്കി ഭരിച്ചു.

അലക്സാൻഡർ സ്ഥാപിച്ച നഗരമാണ് അലക്സാൻഡ്രിയ. അവിടെ പുതിയ ഒരു സംസ്കാരംതന്നെ വളർന്നുവന്നിരുന്നു. നൈൽനദിയുടെ ഇരുകരകളും പച്ചപിടിച്ചുനിന്നു. ടോളമി പണ്ഡിതന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവരിൽനിന്ന് പലതും പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പ് മൂന്നും രണ്ടും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയിൽ അലക്സാൻഡ്രിയ ഗ്രീക്കുലോകത്തിലെ വിജ്ഞാനകേന്ദ്രമായിരുന്നു.

അവിടുത്തെ മ്യൂസിയത്തിൽ 7000 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഒരു തലമുറതന്നെ അവിടെ വളർന്നുവന്നു. ജ്യോമട്രി, അൽജിബ്ര, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, ട്രിഗ്നോമെട്രി, എന്നീ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം അക്കാലത്തു് അവിടെ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

സുപ്രസിദ്ധനായ യൂക്ലിഡ് എന്ന ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനെ ടോളമി ഒന്നാമൻ അലക്സാൻഡ്രിയയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. അവിടെവെച്ചാണ് യൂക്ലിഡ് "എലിമെൻറ്സ്" എഴുതിയതു്. ഇതിൽ പതിമൂന്നു വാക്യങ്ങളുണ്ടു്, നേർവരകൾ, ബിന്ദുക്കൾ, വൃത്തങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പല ജ്യോമിതീയ രൂപങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഗണിതസൂത്രങ്ങളെ അദ്ദേഹം യുക്ലിപുർവം ക്രമീകരിച്ചു. ഈ സൂത്രങ്ങൾ തെളിയിക്കാനുള്ള വിശദീകരണങ്ങളും നൽകി.

ചില ജ്യോമിതീയ രൂപങ്ങൾ

യൂക്ലിഡിന്റെ പുസ്തകം വായിച്ച ടോളമിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ഈ സൂത്രങ്ങൾ

പഠിപ്പാതെ ജ്യോമതി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന ചോദ്യത്തിന് യുക്തിവിധിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: "ജ്യോമതി പഠിക്കാൻ രാജാക്കന്മാർക്കത്രമായി ഒരു കുറുക്കുവഴിയില്ല. അറിവിലേക്കുള്ള വഴി എല്ലാവർക്കും ഒന്നാണ്".

അതിനുശേഷം രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു വർഷത്തിനുള്ളിൽ എലിമെൻറ്സ്, മിക്ക ഭാഷകളിലും, നൂറുകണക്കിൽ പതിപ്പുകളായി പുറത്തുവന്നു.

യുക്തിവിധിന്റെ 'എലിമെൻറ്സി'ൽ അഞ്ചു ഗൃഹീതങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്വയം തെളിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെയാണ് ഗൃഹീതങ്ങളെന്നു പറയുന്നതു ഇവയാണ്. അഞ്ചു ഗൃഹീതങ്ങൾ

1. ഒരു ബിന്ദുവിൽനിന്ന് മറെറാരു ബിന്ദുവിലേയ്ക്ക് ഒരു നേർരേഖ വരയ്ക്കാം.
2. ഒരു നേർരേഖയിൽക്കൂടി തുടർച്ചയായി ഒരു നേർരേഖ വരയ്ക്കാം.
3. ഒരു ബിന്ദുവിനെ കേന്ദ്രമാക്കി, ബിന്ദുവിൽനിന്നുള്ള ഒരു രേഖയെ റേഡിയസ്സാക്കി ഒരു വൃത്തം നിർമ്മിക്കാം.
4. എല്ലാ മട്ടകോളങ്ങളും തുല്യങ്ങളായിരിക്കും.
5. ഒരു നേർരേഖയ്ക്കു സമാന്തരമായി, ആ രേഖയിലില്ലാത്ത ഒരു ബിന്ദുവിലൂടെ,

ഒരേദൈവം നേർഭവമാത്രമേ
കഴിയൂ.

36
വരയ്ക്കാൻ

യൂക്ളിഡിന്റെ 'എലിമെൻറ്സി'ൽ അ
ഞ്ചു ആധാരതത്വങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. യു
ക്ലിഡ് നിരക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയാണ് ആധാരത
ത്വങ്ങളെന്നു പറയുന്നത്. യൂക്ളിഡിന്റെ
ആധാരതത്വങ്ങൾ

1. ഒരു വസ്തുവിനോടു തുല്യമായ വ
സ്തുക്കളെല്ലാം അന്യോന്യം തുല്യങ്ങളാ
ണ്.
2. തുല്യങ്ങളോടു തുല്യങ്ങൾ കൂട്ടുമ്പോൾ
ഉണ്ടാകുന്ന തുകകൾ തുല്യങ്ങളാണ്.
3. തുല്യങ്ങളിൽനിന്ന് തുല്യങ്ങൾ കുറ
ച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങൾ പരസ്പ
രം തുല്യങ്ങളായിരിക്കും.
4. പരസ്പരം സമ്പദിക്കുന്ന വസ്തു
ക്കൾ തുല്യങ്ങളാവും.
5. പൂർണ്ണങ്ങൾ ഭാഗങ്ങളേക്കാൾ വലുതാ
ണ്.

ഇവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം ആലോചിച്ചുനോ
ക്കൂ. ലഘുവായ കാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും എന്തെ
ല്ലാം ഇതിൽനിന്നു പഠിക്കാനുണ്ട്?

ഭൂമിയെ അളക്കുന്നു

ടോളമി മൂന്നാമന്റെ കാലം. അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ മ്യൂസിയം സൂക്ഷിപ്പുകാരനായി എറാറ്റോസ്തനീസ് (ബി. സി. 275-194) എന്നൊരാളെ നിയമിച്ചു. എപ്പോഴും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞിരുന്ന ഇയാൾക്ക് ഇനി രാപ്പകൽ ലൈബ്രറിയിലിരിക്കണം. വല്ലാത്ത ശിക്ഷ. പക്ഷെ എറാറ്റോസ്തനീസ് നിരാശനായില്ല. അവിടെയുള്ള പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി രസമുള്ളതെല്ലാം വായിച്ചു. അപ്പോൾ തോന്നി: ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രപുസ്തകം രചിച്ചാലേന്താ?

പക്ഷെ ഭൂമിയെപ്പറ്റി അറിയേണ്ടേ? അതിന് എത്ര വലിപ്പമുണ്ടെന്നെങ്കിലും പറയേണ്ടേ? ഇതിനെപ്പറ്റിയായി എറാറ്റോസ്തനീസിന്റെ ആലോചന. ഭൂമിയുടെ വലിപ്പം എങ്ങിനെ അറിയും?

നെറിച്ചുളിച്ചുള്ള ആലോചനമാത്രം പോരല്ലോ. മറ്റുള്ളവരോടു ചോദിച്ചറിയും. തന്റെ പ്രശ്നത്തിന് ആരിൽനിന്നാണ് സൂചന കിട്ടുക? ഒരുദിവസം ഗ്രന്ഥശാല പുട്ടി നഗരത്തിലെ ചന്തസ്ഥലത്തു വന്നു. അങ്ങാടിയിൽ പല

ദിക്കിൽനിന്നും വന്ന ആളുകൾ കൂട്ടംകൂടിനിന്നും ഉറക്കെ സംസാരിക്കുന്നു. വായിൽനിന്നും പെട്ടെന്ന് ഒലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തവിട്ടുനിറമുള്ള ഒട്ടകം ഞാൻ അയവീറക്കുകയാണ്. അവിടെയുള്ള കച്ചവടക്കാരോട് എരാറോസ്കെനിസ് സംസാരിച്ചുനോക്കി. ഓരോരുത്തരും എവിടെ നിന്നുവരുന്നു, അവിടേയ്ക്ക് എത്ര ദൂരമുണ്ട്, ആ സ്ഥലത്തെ പ്രത്യേകതകളെന്തെല്ലാമാണ്, ഇതെല്ലാം കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

വളരെദൂരെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു (സയൻ) വന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “ഇവിടെ എന്തൊരു സുഖമാണ്? ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ചൂടു സഹിക്കില്ല. നിന്നാൽ നിഴലുപോലും കാണാത്ത ഒരു ദിവസമുണ്ടവിടെ.”

എരാറോസ്കെനിസ് ശ്രദ്ധിച്ചു: “എന്ത് നിഴലുതന്നെ ഇല്ലാത്ത ഒരു ദിവസമോ?”

“അതെ; ഒരുദിവസം നട്ടുച്ചയ്ക്ക് ഒരു നിഴലും കാണില്ല. അന്ന് ഏതു കിണററിന്റെ അടിയിലേക്കു നോക്കിയാലും അററംവരെ കാണാം.”

എരാറോസ്കെനിസ് ആലോചനയിൽ മുഴുകി. ഗ്രന്ഥശാലയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഇതെല്ലാതെ വേറെ ആലോചനയൊന്നുമില്ല.

അയ്യട! ഒരുകാര്യം ചോദിക്കാൻ മറന്നു. നിഴൽ കാണാത്ത ദിവസം ഏതാണ്? അയാൾ അങ്ങാടിയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചോടി. സയനിലെ കച്ചവടക്കാരനെ കണ്ടുപിടിച്ചു. വിവരം അന്വേഷിച്ചു. ജൂൺ 22 ജൂൺ 22-അയാൾ മന്ത്രിച്ചു.

ഗ്രന്ഥശാലയിലുള്ള കൃതികളിൽ പലതും വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "സൂര്യൻ ഒരേവിധമല്ല ലോകത്തിൽ പലഭാഗത്തും പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഭൂമി ഒരു ഗോളമാണ്. അതുകൊണ്ട് സൂര്യന്റെ വെയിലും നിഴലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും."

സൂര്യനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭൂമിയെ അളന്നാലോ? അതിന് ഒരു വഴി കണ്ടുപിടിച്ചു. വൃത്താകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ വിസ്കാരമുള്ള കുഴി ഉണ്ടാക്കി, അതിന്റെ നടുവിൽ ഒരു കുറിനാട്ടി. ഓരോ ദിവസവും നിഴൽ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തി.

അങ്ങിനെ ജൂൺ 22 വന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ താനുണ്ടാക്കിയ വട്ടക്കുഴിയിൽ നട്ടുച്ചനേരത്തു് അൻപതിലൊരുഭാഗം ($\frac{1}{50}$) നിഴലാണ്. ആ ദിവസം അതേ സമയത്തു് സയനിൽ നിഴലേ ഇല്ല എന്ന് കച്ചവടക്കാരനും പറയുന്നു.

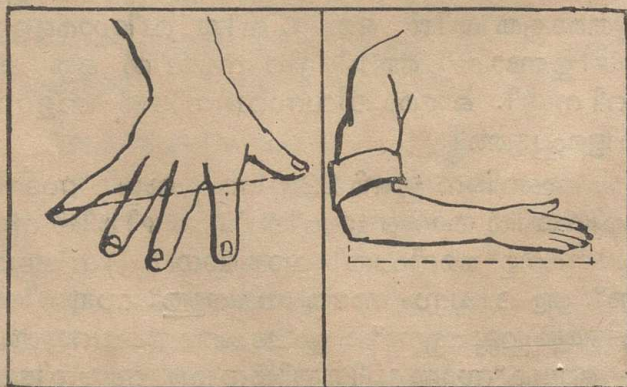
അലക്സാൻഡ്രിയയിൽനിന്ന് സയനിലേയ്ക്ക് അയ്യായിരം സ്റ്റേഡിയ ദൂരമുണ്ട്. അ

ന്നത്തെ അളവാണ് സുറോഡിയ. ഇന്നത്തെ കണക്കിൽ എണ്ണൂറ് കിലോമീറ്റർ. അപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ അൻപതെണ്ണം ചേർന്നാൽ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റളവാകും എന്ന് അദ്ദേഹം കണക്കാക്കി. അതായത് $800 \times 50 = 40000$ കിലോമീറ്റർ.

ഇതിൽനിന്ന് ഭൂമിയുടെ അല്പ വ്യാസം ആറായിരത്തി മുൻതൂക്കം കിലോമീറ്ററാണെന്നും അദ്ദേഹം കണക്കാക്കി.

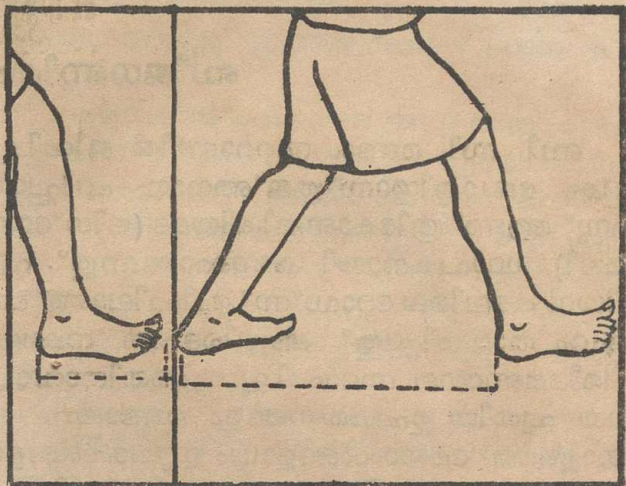
ഇന്ന് കൂടുതൽ കൃത്യമായി കണക്കാക്കാനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുനോക്കിയിട്ടും അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ആലൈബ്രേറിയൻകൾക്ക് വളരെ തെറ്റാണെന്നു പറയാൻ പറ്റിയില്ല.

സൂക്ഷിച്ചു പഠിച്ചാൽ എന്തൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം?

ചാൺ

മുഴം

അടി

ചുവടു

പണ്ടത്തെ അളവുകൾ:

ചാൺ, മുഴം, അടി, ചുവടു.

ബീജഗണിതം

ബി. സി. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച ഗ്രീക്കു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹിപ്പാർക്കസ് ആണ് ത്രികോണമിതിയുടെ (ട്രിഗ്നോമെട്രി) സ്ഥാപകനായി കണക്കാക്കുന്നത്. ഏജിയൻ കടലിലെ റോഡ്സ് ദ്വീപിലാണ് അദ്ദേഹം താമസിച്ചത്. അവിടെ ഒരു നക്ഷത്ര നിരീക്ഷണശാല സ്ഥാപിച്ചു. അതിനാവശ്യമായ പുതിയ ഉപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. ഭൂഗോളത്തെ രേഖാംശങ്ങളായും ധ്രുവാംശങ്ങളായും അദ്ദേഹം ഭാഗിച്ചു. ഇവ സാങ്കല്പികരേഖകളാണ്. ഭൂമിയിലൊരു സ്ഥലം എവിടെയാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഏതു രേഖാംശത്തിലും ധ്രുവാംശത്തിലും ആണ് അത് എന്നു നോക്കിയാണ്. അറാബ്‌ലാസിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു് ഇവ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം.

ബി സി. 120 ൽ മരിച്ച ഹിപ്പാർക്കസ് ത്രികോണമിതി ഉപയോഗിച്ചു് 1080 നക്ഷത്രങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തികൊണ്ടു് ഒരു പഞ്ചാംശമുണ്ടാക്കി. നക്ഷത്രങ്ങളെ ദീപ്തിക്കനുസരിച്ചു് ആറാക്കിത്തിരിച്ചു. ടോളമി എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ (90-168) ഈ വിവരങ്ങളുപയോഗി

ച്ചു. ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രപുസ്തകം ഉണ്ടാക്കി. വളരെക്കാലത്തേക്ക് ഇതായിരുന്നു പ്രധാന പാഠപുസ്തകം

കണക്കിൽ കുറെ കാര്യങ്ങൾ തന്നെ ഒരു കാര്യം കണ്ടുപിടിക്കാൻ നാം X എന്നുപയോഗിച്ചു ചെയ്യാറുണ്ട്. ബീജഗണിതത്തിന്റെ തുടക്കം ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യമായി ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയതു മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച ഡയോഫാന്റസ് ആണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നതുതന്നെ ഒരു കടംകഥയിൽനിന്നാണ്.

അതിൽ ജീവിതത്തെ പല ഘട്ടങ്ങളാക്കി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഘട്ടവും ആയുർദൈർഘ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്.

ആകെ വയസ്സ് X എന്നു കരുതുക. കടംകഥ ആരംഭിക്കുന്നു.

1 ആയുസ്സിന്റെ $\frac{1}{6}$ ഭാഗം കൗമാരം (അതായതു $\frac{X}{6}$ വർഷം.)

2 ആയുസ്സിന്റെ $\frac{1}{12}$ വർഷംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം താടിവളർത്തിത്തുടങ്ങി
 $(+\frac{X}{12})$

3 വീണ്ടും $\frac{1}{7}$ ഭാഗം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിവാഹം കഴിച്ചു. $(+\frac{X}{7})$

$84x = 75x + 9$
 $+ 9 = 756$

Handwritten notes and scribbles on the left margin.

4. അഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കുട്ടി ജനിച്ചു. (+ 5)

5. മകൻ ജീവിച്ചത് അച്ഛന്റെ ആയുസ്സിന്റെ പകുതി കാലം മാത്രമാണ്. മകന്റെ മരണം കഴിഞ്ഞ് നാലു വർഷം കൂടി ഡയോഫാൻറസ് ജീവിച്ചു.

$$\left(r \frac{x}{2} - 4 \right)$$

ഇത്രയും കൂട്ടിയാൽ ഡയോഫാൻറസ്സിന്റെ വയസ്സ് മനസ്സിലാക്കാം.

$$x = \frac{x}{6} + \frac{x}{12} + \frac{x}{7} + 5 + \frac{x}{2} - 4 \quad \text{എന്നു കിട്ടും. ഇതിനെ ലഘൂകരിച്ചാൽ } X = 84$$

$$\frac{3x}{28} = 9 \therefore x = 84$$

മറെറാരുദാഹരണമെടുക്കാം: രവിയുടെ വയസ്സിന്റെ പത്തുതവണയെക്കാൾ ഒന്നു കൂടുതലാണ് രമയുടെ വയസ്സ്. അതായത്.

രവിക്ക് 1 വയസ്സ്   രമയ്ക്ക് 11 വയസ്സ്

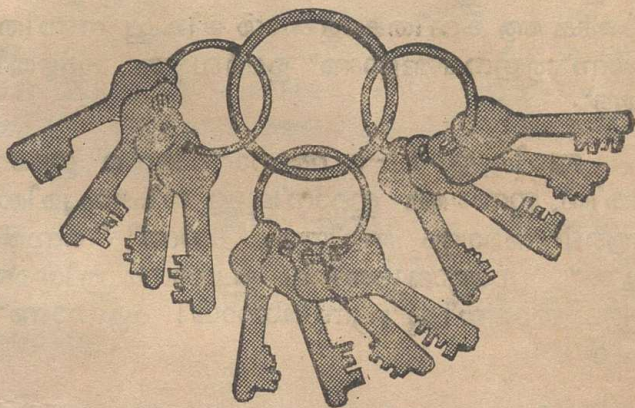
രവിക്ക് 2 വയസ്സ്   രമയ്ക്ക് 21 വയസ്സ്

രവിക്ക് 3 വയസ്സ്   രമയ്ക്ക് 31 വയസ്സ്

ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും. രമയുടെ വയസ്സ് X എന്നും രവിയുടെ വയസ്സ് y എന്നും എടുത്താൽ $X = 10y + 1$ എന്ന സമീകരണം കിട്ടും.

ഈ സൂത്രം ഉപയോഗിച്ച് ഇവരുടെ വയസ്സുകൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയും.

ഇന്ത്യയിലും അറേബ്യയിലും ബീജഗണിതം ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു. 825-ൽ അൽഖ്വാറസ്മി, 'അൽജബർവൽ മുഖാബല' എന്ന ബീജഗണിതപുസ്തകം എഴുതി ഇതിൽനിന്നാണ് അൽജിബ്ര എന്നു ബീജഗണിതത്തെ വിളിക്കാൻതുടങ്ങിയതു്.

$4 \times 3 = 12$ എന്നതിന്റെ ചിത്രീകരണം

ഒരുകാലത്തു് മദ്ധ്യ പൌരസ്ത്യ ദേശം സംസ്കാരത്തിന്റെ ഈററിലുമായിരുന്നു. പല ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അവിടെ ജനിച്ചവളർന്നു പ്രസിദ്ധരായി. പലരുടേയും പേരുപറയാനുണ്ടെങ്കിലും വിശ്വപ്രശസ്തനായ

ഉമർഖയ്യാമിന്റെ കാര്യം മാത്രം കുറച്ചു പറയാം.

ഉമർഖയ്യാം പ്രസിദ്ധിനേടിയതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രണയകവിതകളിൽക്കൂടിയാണു്; ഇംഗ്ലീഷിൽ അനവധി പതിപ്പുകൾ വന്ന 'റബായത്തു്' എന്ന പേഴ്സ്യൻ കവിത മലയാളത്തിലേയ്ക്കു് വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ആ കവിതകളേക്കാൾ മികച്ച ഗണിതശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാണു് ഉമർഖയ്യാം എഴുതിയതു്.

ജനിച്ചതു് 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, ഇന്നത്തെ ഇറാനിലുള്ള നിഷാപൂരിൽ ആണെന്നുമാത്രം അറിയാം. പിന്നീടു് സെൽജുക് സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ കൂടെ താമസിച്ചു പ്രസിദ്ധനായി എന്നാണു് കഥ.

ഗ്രീക്കു തത്വജ്ഞാനവും ഭാരതീയ ഗണിതവും ജ്യോതിഷവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും നിയമവും വൈദ്യശാസ്ത്രവുമെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്നറിയാമായിരുന്നു. അതേസമയം ഒരു വലിയ കവിയും ആയിരുന്നു.

മുഖ്യമായും ബീജഗണിതത്തിലാണു് ഇദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചതു്. നക്ഷത്രശാസ്ത്രം പഠിച്ചു് ഒരു ജ്യോൽസ്യനായി പലർക്കും ഉപദേശം

നൽകി. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ
ത്തന്നെ ജ്യോതിഷത്തിൽ തനിക്കു വിശ്വാസ
മുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പല ഭാഗത്തും സൂചിപ്പി
ച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബീജഗണിതവും കവിതയും എല്ലാം ഒത്തി
ണങ്ങിപ്പോയിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു
അതു്.

ഇന്നോ? കണക്കു പഠിച്ചവർക്കു് പലപ്പോ
ഴും സാഹിത്യം ആസ്വദിക്കാൻ കഴിവില്ല.
കവികളാകട്ടെ, കണക്കും, ശാസ്ത്രവും പഠി
ക്കില്ല. ഫലമൊ? അവരുടെ വികാസം മുഴുവ
നാകുന്നില്ല.

കലയിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും കണക്കിലും
എല്ലാം താൽപര്യമുള്ളവർ ഉണ്ടായാലെ മനു
ഷ്യത്വത്തിനു് ഉയരാൻ കഴിയും; വ്യക്തിത്വം വി
കസിക്കും.

പ്രായോഗിക ഗണിതം

1616 ലാണ് ദെക്കാർത്ത് സർവകലാശാല ബിരുദമെടുത്തു പുറത്തുവന്നത്. ഇനി എന്തു എന്ന ചോദ്യം ആ ഫ്രഞ്ചു യുവാവിന്റെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നു. പഴയരീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ പോയാൽ ഗുണമില്ലെന്ന് ആ ബുദ്ധിശാലി മനസ്സിലാക്കി. പഴയതിനെ പുതുക്കി എഴുതണം. മനുഷ്യചിന്തകളെ ഉടച്ചു വാർക്കണം. അറിവിനെ ഏകീകരിക്കണം. അങ്ങിനെയാണ് ജ്യോമടിയും ആൽജിബ്രയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒരു പുതിയ ഗണിതശാഖതന്നെ ദെക്കാർത്ത് ആവിഷ്കരിച്ചത് ഇതാണ് വിശ്ലേഷകജ്യാമിതി (അനാലിറ്റിക്കൽ ജ്യോമടീ).

സംഖ്യകളെ ഒരു ഗ്രാഫിലെ ബിന്ദുക്കളായും, സമീകരണങ്ങളെ ജ്യോമടിയിലെ രൂപങ്ങളായും വിശ്ലേഷക ജ്യാമിതി കണ്ടു. ഈ ഗണിതശാസ്ത്രശാഖ ത്രികോണമിതിയേയും ലോഗരിതത്തേയും വികസിപ്പിച്ചു. പ്രാചീന കാലം മുതൽക്കേ ഭൂമി അളക്കാനും വാനനിരീക്ഷണത്തിനും ത്രികോണമിതി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ത്രികോണങ്ങളുടെ ഭൂജങ്ങളും കോണുകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഗണിതശാസ്ത്രമാണ് ത്രികോണമിതി.

എന്താണു ലോഗരിതം? ലോഗരിതം, സംഖ്യകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉള്ളതാണ്. ലോഗരിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പത്താണ്. 100 എന്നതു 10^2 ആണ്. 1000 എന്നതു 10^3 ആണ്. ഇവിടെ മുകളിലെ ഴുതീയ ചെറിയ 2 എന്ന സംഖ്യയാണ്, 100 ന്റെ ലോഗരിതം. 1000 ന്തിന്റെ ലോഗരിതം 3 ആണ്. ഇതു ഉപയോഗിച്ചു 100 നേയും 1000 ന്തിനേയും ഗുണിക്കണമെന്നു വെണ്ണുക, 100 ന്റെ ലോഗരിതവും (2) 1000 ന്തിന്റെ ലോഗരിതവും (3) വെറുതെ അങ്ങു കൂട്ടിയാൽ മതി ($2 + 3 = 5$) അപ്പോൾ 10^5 (അതായതു 100000) എന്ന് ഉത്തരം കിട്ടും. ഇങ്ങിനെ തയ്യാറാക്കിയ ലോഗരിതപ്പട്ടിക നോക്കി ഏതു വലിയ സംഖ്യയേയും പെരുക്കാനും ഹരിക്കാനും കഴിയും.

ഉദാഹരണത്തിനു ഒരു ലക്ഷത്തെ (10^5) 1000 കൊണ്ടു (10^3) ഹരിക്കണമെന്നു വെണ്ണുക. ലക്ഷത്തിന്റെ ലോഗരിതം 5 , ആയിരത്തിന്റേതു 3 . അഞ്ചിൽനിന്നു മൂന്നു കുറയ്ക്കുക ($5 - 3 = 2$) 10^2 ആണ് ഉത്തരം (100). ഇങ്ങിനെ ലോഗരിതങ്ങളെ കൂട്ടി ഗുണനവും ഒന്നിൽനിന്നു മററേതു കുറച്ചു ഹരിതവും ചെയ്യാമെന്നുവന്ന തോടു കൂടി ഏതു വലിയ സംഖ്യകളും ഉപയോഗിച്ചു കണക്കുകൂട്ടാൻ എളുപ്പമായി. എൻജിനീയറിങ്ങും മറ്റും വികസിച്ചതു കൃത്യമായി

എളുപ്പത്തിൽ കണക്കു കൂട്ടാൻ കഴിഞ്ഞതോടു കൂടിയാണ്.

ലോഗരിതം കണ്ടുപിടിച്ചതു ജോൺ നേപ്പിയർ (1550-1617) എന്ന സ്കോട്ടലണ്ടുകാരനാണ്. ഡബ്ലിൻ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ദശാംശ ബിന്ദു (.) ആദ്യം ഉപയോഗിച്ചതും നേപ്പിയർതന്നെ.

17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കണക്കു കൂട്ടാൻ മറ്റു ചില പരിഷ്കാരങ്ങളും ഉണ്ടായി. സീൻമാൻ സ്കണക്കു കൂട്ടാനുള്ള ഒരു യന്ത്രത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു. (1640) പാസ്കൽ ഒരു പരികലനയന്ത്രംതന്നെ ഉണ്ടാക്കി. (1642) മറ്റു പലരും ഗണിതയന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. പക്ഷെ ഈ യന്ത്രങ്ങൾ ഒന്നും കൃത്യമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇന്നത്തെ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മുൻഗാമികളായിരുന്നു ഇവ എന്നു പറയാം.

വിശ്ലേഷക ജ്യാമിതിയെപ്പറ്റി ഒരു കഥയുണ്ട്. ദക്കാർത്ത് കട്ടിലിൽ വെറുതെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. മനസ്സിൽ എന്തോ ആലോചനയുണ്ട്. ഒരു ഈച്ച മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പറക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ദക്കാർത്ത് ആലോചിച്ചു. ഈച്ച ഒരു പ്രത്യേക നിമിഷത്തിൽ എവിടെയാണു നിൽക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കണം. അതിനെന്താണു വഴി? അങ്ങി

നെ അദ്ദേഹം വിശ്വേഷക ജ്യാമിതിയിലേ
കെത്തി.

ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് ഗണിതശാസ്ത്രം
ഉപയോഗിച്ചു ഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും കൂടു
തൽ അറിവുകൾ നേടാൻ കഴിഞ്ഞതും ന്യൂട്ട
ന്റെ യുഗം പിറന്നതും.

നൂട്ടൻ

ഇംഗ്ലീഷുകാർ വലിയ രാജഭക്തന്മാരാണ്. വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റ് പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ് രാജാക്കന്മാരെ കിരീടമണിയിക്കുക. പിന്നീടവർ ഒരിക്കൽക്കൂടി അങ്ങോട്ടു വരും. ശ്മശാനത്തിലേയ്ക്കു് രാജാക്കന്മാരേയും മറ്റു യോഗ്യന്മാരേയും വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റ് പള്ളിയിലാണ് സംസ്കരിക്കുക.

ഇംഗ്ലീഷുകാർ തത്വജ്ഞാനികളാണ്. കിരീടധാരണവും കുഴിച്ചുമുടലും ഒരേസ്ഥലത്തു തന്നെ വെച്ചു് അവർ നടത്തുന്നു!

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മഹാനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ശവകുടീരം വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റ് പള്ളിയിലുണ്ടു്. അവിടെ എഴുതി വെച്ചിരിക്കുന്നു: "ഇതു് സര ഐസാക് നൂട്ടന്റെ ശവകുടീരമാണു്. ദിവ്യമായ മനഃശക്തികൊണ്ടും ഗണിതശാസ്ത്ര രീതികൾ ഉപയോഗിച്ചും ഗ്രഹങ്ങളുടെ വലിപ്പവും ചലനവും അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു. ഇത്രയും മഹാനായ ഒരാൾ ജീവിച്ചു എന്നതിൽ മനുഷ്യരായ നമുക്കു് സ്വയം അഭിനന്ദിക്കാം."

ഏതാണ്ടു നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിലാണ് നൂട്ടൻ ജീവിച്ചതു്. ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു.

ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അച്ഛൻ മരിച്ചു. നല്ലൊരു കൃഷിക്കാരനായിത്തീരും നൂട്ടൻ എന്നാണ് അമ്മ ആശിച്ചത്. ഇടക്കിടെ കുട്ടി വയലിലിറങ്ങി നടക്കുന്നതു കണ്ടു് അമ്മയ്ക്കു സന്തോഷമായി. തന്റെ ആഗ്രഹം ഫലിക്കുമല്ലോ: "അവൻ നല്ല കൃഷിക്കാരനാവും."

ഒരുദിവസം നൂട്ടന്റെ അമ്മാവൻ അവിടെ വന്നു. വയലിൽ പോയ നൂട്ടനെ അന്വേഷിച്ചു അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു മരത്തണലിൽ ഇരുന്നു ജ്യോമടിയിൽ ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുകയാണ്. അമ്മാവൻ പറഞ്ഞു: ഇവനെ കൃഷിക്കാരനാക്കാൻ പററില്ല. കോളേജിൽ പോയി പഠിക്കട്ടെ."

കോളേജിൽ പോയി പഠിച്ചു, ശാസ്ത്രജ്ഞനായി. എന്തു കാര്യത്തിലും താൽപര്യമാണ്. വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ച് പരീക്ഷണം നടത്തി. മഴവില്ലിലെ ഏഴു നിറങ്ങൾക്കു കാരണമെന്തെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഭൂമിയുടെ ആകർഷണത്തെക്കുറിച്ചും നൂട്ടൻ എന്തൊക്കെയോ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, പക്ഷേ അതു് അദ്ദേഹം പുറത്തുവിട്ടില്ല. 1634ൽ ഹാലി എന്ന നക്ഷത്രശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നിർബന്ധത്തെ തുടർന്നാണ് തന്റെ പഠനങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്. വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം 1687-ൽ മാത്രമേ 'പ്രിൻസിപ്പിയ' എന്ന പേരിൽ നൂട്ടന്റെ ഗ്രന്ഥം

പുറത്തുവന്നുള്ള. ലാററിൻ ഭാഷയിലാണ് അതു എഴുതിയിരുന്നത്. അന്നു ശാസ്ത്ര പുസ്തകങ്ങൾ ലാററിനിൽ എഴുതണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇംഗ്ലീഷിലായാലെ ശാസ്ത്രമാവൂ എന്നു ധരിക്കുന്നവർ ഇന്നും ഇന്ത്യയിലുണ്ടല്ലോ- അതുപോലെ.

1672-ൽ ന്യൂട്ടൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി പിണങ്ങി. സ്വന്തം കാര്യത്തിനല്ല; സയൻസിനും സത്യത്തിനുംവേണ്ടി. ഫ്രഞ്ചുശാസ്ത്രജ്ഞനായ ജോൺ റീഷർ പറഞ്ഞു, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ ഒരു ക്ലോക്കിന്റെറ പെൻഡുലം പതുക്കെയാണ് ആടുന്നതെന്ന്. അവിടുത്തെ ചൂടു കാരണം പെൻഡുലത്തിന്ന് നീളംകൂടിയതാണ് കാരണം എന്ന് റീഷർ പറഞ്ഞു.

ന്യൂട്ടൻ ഇതിനോടു യോജിച്ചില്ല. ചൂടുകൊണ്ടു പെൻഡുലത്തിന്റെറ നീളംവളരെ കുറച്ചു കൂടുന്നുള്ളു. അതല്ല കാരണം. ഭൂമി അൽപം പരന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണീ സമയവ്യത്യാസം.

എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുംകൂടി ക്ഷോഭിച്ചു. ന്യൂട്ടനു ഭ്രാന്താണെന്നുവരെ അവർ പറഞ്ഞു. ഈ എതിർപ്പുകാരണമാണ് 'പ്രിൻസിപ്പിയ' പുറത്തിറക്കാൻ ഇത്രയും താമസിച്ചതു. വേണ്ടാതെ വിമർശിക്കുന്നവരെ ന്യൂട്ടൻ വെറുത്തു.

പക്ഷെ, എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും പഠനം തുടർന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചു. ആകർഷണബലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കണക്കുമാത്രം ശരിയാവുന്നില്ല.

എപ്പോഴും ചിന്തയാണിതിനെപ്പറ്റി. "സാറിനെന്താണു വല്ല അസുഖവും ഉണ്ടോ?" എന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ ചോദിച്ചു.

ഒരസുഖവുമില്ല. കണ്ടുപിടുത്തത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിയിരിക്കുകയാണ് നൂട്ടൻ. ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലം ഇതാ, ഇപ്പോൾ കിട്ടും. നൂട്ടന്റെ മുഖത്തു പ്രസാദം കാണാനായി.

നൂട്ടൻ ആലോചിച്ചു. ഭൂമിയിൽ രണ്ടു വലിയ കുഴികൾ കുഴിക്കുക. ഒന്ന് വടക്കേയുവത്തിൽനിന്നു കുത്തനെ കീഴ്പ്പോട്ട്. മറ്റൊന്ന് ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്ന് വിലങ്ങനെയും. രണ്ടും ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽവെച്ചു മുട്ടും. ഈ കുഴികളിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? വെള്ളം (രണ്ടു കുഴികളിലും) ഭൂകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്ക് ഒഴുകും? എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ ഭ്രമണം കാരണം വിലങ്ങനെയുള്ള കുഴിയിൽനിന്നു വെള്ളം പുറത്തേയ്ക്കു തള്ളപ്പെടും. അവിടെ അപകേന്ദ്രബലം കൂടുതലാവും. അതുകൊണ്ട് രണ്ടു കുഴിയിലുമുള്ള വെള്ളത്തിൽ കുത്തനെയുള്ള കുഴിയിൽനിന്ന് വിലങ്ങനെയുള്ള കുഴിയിലേയ്ക്ക് വെള്ളം ഒഴുകും. ഭൂമി പരന്നതാണെന്നും അതി

ന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു് അപകേന്ദ്രബലം ഉണ്ടെന്നും കണക്കുകൾവഴി ന്യൂട്ടൻ കണ്ടുപിടിച്ചു.

'പ്രിൻസിപ്പിയ' എന്ന ഗ്രന്ഥം വാസ്തവത്തിൽ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ (ഭൂമിയടക്കം) പരസ്പരാകർഷണം തെളിയിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

ഭൂമിയും ഗ്രഹങ്ങളും സൂര്യനു ചുറ്റും ചലിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഇവ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെങ്ങിനെ കണക്കാക്കാം? ഇതിനായി കലനം (കാൽക്കുലസ്) എന്നൊരു ഗണിതരീതി ന്യൂട്ടൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അററമില്ലാത്ത സംഖ്യകളെ ഗണിതശാസ്ത്രപരമായി പരിശോധിക്കാനുള്ള ഒരു വഴിയാണു് കലനം. 1665-ലാണു് ന്യൂട്ടൻ കലനം ഉപയോഗിച്ചതു്. അതേ കാലത്തുതന്നെ ലൈബ്നീറ്റ്സ് എന്ന ജർമൻഗണിതജ്ഞനും കലനം ഉപയോഗിക്കുകയുണ്ടായി.

ചൂളിക്കിടക്കുന്ന ഒരു പട്ടിയെ എറിയാൻ എളുപ്പമാണു്. എന്നാൽ ഓടുന്ന ഒരു പട്ടിയെ എറിയാനോ? അതുപോലെയാണു് അററമില്ലാതെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (അനന്ത) സംഖ്യകളെക്കൊണ്ടുള്ള കണക്കുകൂട്ടലും.

കലനം ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ തത്വം നമുക്കു സംഭാവനചെയ്തു. ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിന്റെ സ്ഥിരചിത്രങ്ങൾ ആവർ

ത്തിച്ചതാണല്ലോ സിനിമാഫിലിമുകളിൽ ഉള്ളതു്. തുടർച്ചയായ ചലനത്തെ മാററത്തിൻറെ ചെറുഘടകങ്ങളാക്കിരതിരിക്കാമെന്നു് ഇത്തരം സ്ഥിരചിത്രങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. കലനത്തിൻറെയും തത്വം ഇതുതന്നെ. ചലനത്തിനിടയിൽ സ്ഥിരതയുണ്ടു്. സ്ഥിരമായുള്ളതു ചലിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

അതാണല്ലോ വൈരുദ്ധ്യവാദം.

ഭാഗ്യമോ മാൻസോ?

ഒരാൾക്ക് ഭാഗ്യക്കുറിയിൽ നറുക്കു കിട്ടുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ ട്രെസ്റ്റ് മാച്ചിൽ ഇന്ത്യ ജയിക്കുന്നു. ചുതാട്ടത്തിൽ പകിട 'പന്ത്രണ്ടു'കളിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ രണ്ടും അതിലധികവും സംഭവിക്കാമെന്ന മട്ടിൽ കുറെ കാര്യങ്ങളുണ്ട്. കുട്ടി ആണോ പെണ്ണോ ആവാം. പരീക്ഷയിൽ ജയവും തോൽവിയുമാവാം. നാളെ മഴ പെയ്യാം. പെയ്യാതിരിക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് ഒരു പക്ഷേ, ഏറെക്കുറെ, മിക്കവാറും, സാധാരണ എന്നീമാതിരി വാക്കുകൾ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒരു നാണയം മേൽപോട്ടിട്ടാൽ ഒന്നുകിൽ അതിന്റെ 'തല'യോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ 'വാലോ'മേൽപ്പോട്ടു നിൽക്കും. ഒരു തുളസിയില മേൽപോട്ടിട്ടാൽ ഒന്നുകിൽ അകം, അല്ലെങ്കിൽ പുറം മേൽപ്പോട്ടു നിൽക്കും. രണ്ടും സംഭവിക്കാം.

ഇതിനെയാക്കെയാണ് ഗണിതത്തിൽ സംഭാവ്യത എന്നു പറയുന്നത്. നാണുത്തിലും തുളസിയിലയുടെ കാര്യത്തിലും സംഭാവ്യത രണ്ടിൽ ഒന്നാണ് ($\frac{1}{2}$). ചുതുകളിയിൽ ആറു വശമുള്ള ഒരു പകിടയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ സംഭാവ്യത ആറിൽ ഒന്നാണ് ($\frac{1}{6}$).

ഒരു റോഡിൽക്കൂടി നാൽപ്പതു വാഹനങ്ങളോടുന്നു. അപ്പോൾ അപകടത്തിനുള്ള സാധ്യതയേക്കാൾ അധികമാവും അതേ റോഡിൽ അറുപതു വാഹനങ്ങൾ ഓടുകയാണെങ്കിൽ.

ഇതെല്ലാം സംഭാവ്യതാസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചു കണക്കാക്കാൻ കഴിയും. ഇതിൽനിന്നു വളർന്നതാണ് സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് (സ്ഥിതിവിവരശാസ്ത്രം). ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണീശാസ്ത്രം. രണ്ടുവഴിക്കു ഒരേ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുന്ന രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കളാണ് സംഭാവ്യതയും സ്ഥിതിവിവരവും. ഇതു് പല കാര്യത്തിനും ഉപയോഗിക്കാം. ഒരു ലോറിനിയെ ഉള്ള ഇഷ്ടികയിൽ അങ്ങിങ്ങിന്നു് പത്തോ ഇരുപതോ ഇഷ്ടികയെടുത്തു് ഇഷ്ടിക നല്ലതാണോ, ഉറപ്പുള്ളതാണോ പൊട്ടിയതാണോ, എന്നെല്ലാം അനുമാനിക്കാം. അതല്ലെങ്കിൽ ആയിരം ബൾബിൽനിന്നു് അഞ്ചുപത്തെണ്ണം എടുത്തു് അതു് കത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം. മുഴുവൻ കത്തിച്ചുനോക്കേണ്ടതില്ല, അതൊട്ടു സാധ്യവുമാകില്ലല്ലോ. അരി വെന്തുവോ എന്നുനോക്കുന്നതു് ഇതുപോലെതന്നെ.

വ്യവസായത്തിൽ ഗുണം നിയന്ത്രിക്കാനാണ് സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

“രാഷ്ട്രീയഗണിതശാസ്ത്ര”മാണ്, സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് എന്നു പറയാറുണ്ടു്.

ഗണിതശാസ്ത്രത്തെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഇത്ര കോടി ജനങ്ങളുണ്ട്. അവരിൽ ഇത്ര കോടി ജനങ്ങൾക്ക് എഴുത്തും വായനയും അറിയില്ല. ഇത്ര കോടി കുട്ടികളും സ്ത്രീകളുമുണ്ട്. ശരാശരി ആയുർ ദൈർഘ്യം ഇത്രയാണ്: ദേശീയവരുമാനവും ആളോഹരി വരുമാനവും വളരെ മോശമാണ്. ഇത്രപേർക്ക് തൊഴിലില്ല. ഇത്രപേർക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി കിട്ടുന്നില്ല. എന്നിങ്ങിനെ ജനജീവിതത്തെ ബാധിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിവരശാസ്ത്രത്തിന് ജനവിജ്ഞാനം (ഡമോഗ്രാഫി) എന്നു പറയുന്നു. ഇതും ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്.

ജനനത്തോടൂ, മരണത്തോടൂ, ശിശുമരണം, പ്രസവമരണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മാനുഷിക വിവരങ്ങൾക്കുപുറമെ ജന്തുശാസ്ത്രത്തിലും ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലും കൃഷിയിലും വ്യവസായത്തിലും ആസൂത്രണത്തിലും എല്ലാം ഇന്ന് സ്ഥിതിവിവരശാസ്ത്രം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്നിൽനിന്ന് നാളെയിലേയ്ക്കും മററനാളേയ്ക്കും കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിത്തരാൻ ഇതു സഹായിക്കുന്നു.

തുടക്കം ചൂതാട്ടത്തിൽനിന്നാണെങ്കിലും ഇന്നു ഈ ശാസ്ത്രശാഖ എല്ലാ മേഖലകളിലേയ്ക്കും കടന്നുചെന്നിരിക്കുന്നു.

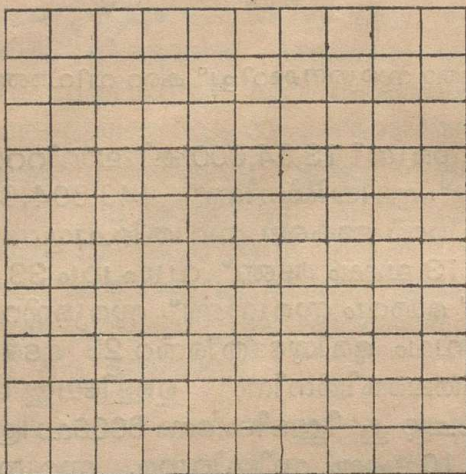
ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധം

ഇതാ സൂര്യനെക്കുറിച്ച് കുറെ വിവരങ്ങൾ:

“സൂര്യൻ” 13,84,000 കിലോമീറ്റർ വ്യാസമുണ്ട്. ഭൂമിയിൽനിന്ന് 148,804,800 കിലോമീറ്റർ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഭൂമിയുടെ 13 ലക്ഷം മടങ്ങ് വ്യാപ്തവും 33 ലക്ഷം മടങ്ങ് ഭാരവും സൂര്യനുണ്ട്. സൂര്യന്റെ ആകർഷണബലം ഭൂമിയുടേതിന്റെ 28 മടങ്ങാണ്. ഉപരിതലത്തിൽനിന്ന് ഉള്ളിലേയ്ക്കു പോകുംതോറും ചൂടു കൂടിക്കൂടിവരുന്നു 6000 ഡിഗ്രിയിൽനിന്ന് 10 ലക്ഷം ഡിഗ്രി വരെ. സൂര്യനിൽ എല്ലാം വാതകാവസ്ഥയിലാണ്. പദാർത്ഥങ്ങൾ ഇടതിങ്ങിയ സൂര്യമദ്ധ്യത്തിലെ മർദ്ദം ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷ മർദ്ദത്തിന്റെ കോടിക്കണക്കിനു ഇരട്ടിയാണ്. അതേസമയം ബാഹ്യഭാഗത്തു നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ആയിരത്തിൽ ഒരംശമേ ഉള്ളു. ജലത്തിന്റെ ഒന്നരമടങ്ങുവരും ശരാശരി ഘനതപം. എന്നാൽ കേന്ദ്രഭാഗത്താകട്ടെ, ശരാശരിയേക്കാൾ 50 ഇരട്ടിയുണ്ട്;”

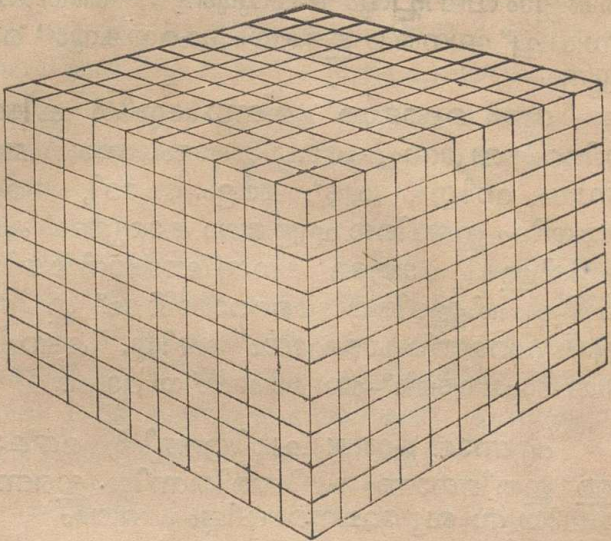
ഇതു് ഒരു പുസ്തകത്തിൽനിന്നെടുത്ത ഭാഗമാണ്. കണക്കിന്റെ സഹായമില്ലാതെ ഈ

കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറയാൻ കഴിയുമോ? ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

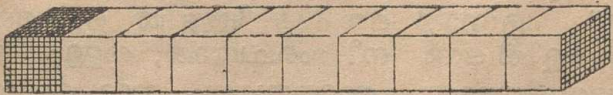
നൂറിലൊരംശം

സൂര്യനേയും ഭൂമിയേയും താരതമ്യം ചെയ്യുകയാണിവിടെ. അതു കണക്കിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം അറിയുന്നതു കണക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. മേൽ കൊടുത്ത ഖണ്ഡിക ഇവയെ താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. മടങ്ങു, ഇരട്ടി, ആയിരത്തിലൊരംശം, കൂടിവരുന്ന എന്നീ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

ആയിരത്തിലൊന്ന്

രണ്ടിന്റേയും വലിപ്പമാത്രമല്ല, രണ്ടും തമ്മിലുള്ള അകലവും കണക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഭൂമിയും സൂര്യനും തമ്മിലുള്ള അകലം, ഭൂമിയുടെ വ്യാസം, സൂ

പതിനായിരത്തിലൊന്ന്

ര്യന്റെ വ്യാപ്തം ഇവയെല്ലാം നീളത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അളക്കുന്നു. പദാർത്ഥങ്ങൾ

കെല്ലാം വലിപ്പവും ഭാരവുമുണ്ട്. അതിനനുസരിച്ച് ഘനത്വം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

മേൽ കൊടുത്ത ഖണ്ഡികയിൽ കിലോ മീറ്റർ, വ്യാസം, വ്യാപ്തം, ഭാരം, ആകർഷണ ബലം, ഡിഗ്രി, ചൂട്, മർദ്ദം, കോടി, ഇരട്ടി, ആയിരം ഇങ്ങിനെ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിൽക്കൂടി മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ. കണക്കിൽക്കൂടിയേ മറെറാരാൾക്ക് ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനും കഴിയൂ. കണക്ക്, ഒരു ഭാഷയാണ് - അന്താരാഷ്ട്രീയ ഭാഷ.

എന്നാൽ മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഒരു കാലത്തു് ഇതിനൊന്നും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇന്നത്ര വലിയ സംഖ്യ വേണമെങ്കിലും പറയാം.

ആദ്യം മുതൽക്കേ മനുഷ്യനു് സംഖ്യകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നുവേണം കരുതാൻ. എണ്ണാൻ പഠിച്ചതു് പിന്നീടാണ്.

മൃഗങ്ങൾക്കു് സംഖ്യാബോധം ഉണ്ടോ? പട്ടി, പുച്ച, എലി എന്നിവയ്ക്കു് സംഖ്യാബോധമില്ലെന്നാണ് പരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരു പക്ഷിക്കൂട്ടിൽ ഉള്ള രണ്ടു മുട്ടകളിൽ ഒന്നു നീക്കം ചെയ്യാൽ, തള്ളപ്പക്ഷി അതറിയുമത്രേ. അതേസമയം നാലു മുട്ടകളിലൊന്നെടുത്താൽ അതു് അറിയുകയുമില്ലത്രേ.

ആഫ്രിക്കയിലെ ചില ഗോത്രക്കാർക്കു് ഒന്ന്, രണ്ടു്, കുറെ, എന്നീ മൂന്നു വാക്കുകളേ

ഉള്ള. രണ്ടിലധികമായാൽ കുറെ ആയി. മൂന്നിനെ $2 + 1$ എന്നും നാലിനെ $2 + 2$ എന്നും അഞ്ചിനെ $2 + 2 + 1$ എന്നും പറയണം. രണ്ടു കൈയും കാലും കണ്ണുമുള്ള മനുഷ്യൻ രണ്ടിനെ പ്രധാനമായെടുത്തത് തികച്ചും യുക്തിസഹം തന്നെ.

ഗണിതത്തിന്റെ തുടക്കം, ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടാണ്. പത്താളുകൾ പത്തു കസാലയുള്ള ഒരു മുറിയിൽ വന്നാൽ അവർക്കെല്ലാം ഇരിക്കാൻ ഓരോ കസാല കിട്ടും. എന്നാൽ ഒരാൾക്കൂടി വന്നാലോ? ആളധികവും കസാല കുറവുമായി.

നേരെമറിച്ച് ഒമ്പതുപേരും പത്തു കസാലയുമുണ്ടെങ്കിൽ, കസാലയാവും അധികം; ആൾ കുറവും.

ഇവിടെ കണക്കിലെ രണ്ടു ഗണങ്ങളെ തമ്മിൽ നാം ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

A.	10 ആൾ	10 കസാല
	X X X X	0 0 0 0
	X X X X	0 0 0 0
	X X	0 0

ഇതിനെത്തന്നെ 11 ആൾ, 10 കസാല എന്നാക്കിയാലോ?

B.	<u>11 ആൾ</u>	<u>10 കസാല</u>
	X X X X	0 0 0 0
	X X X X	0 0 0 0
	X X X	0 0

അതല്ലെങ്കിൽ 10 കസാലയും 9 ആളും എ
ന്നുമാക്കാം.

C.	<u>9 ആൾ</u>	<u>10 കസാല</u>
	X X X	0 0 0 0
	X X X	0 0 0 0
	X X X	0 0

ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധപ്പെടുത്തിയാൽ ആ
ദ്യത്തേതിനെ (A) ഇങ്ങനെ എഴുതാം.

$$10 = 10$$

രണ്ടാമത്തേതിനെ (B) ഇങ്ങിനെ
എഴുതാം.

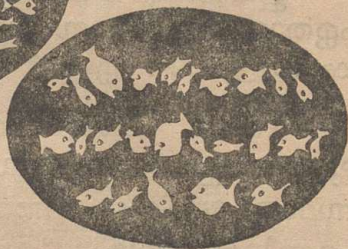
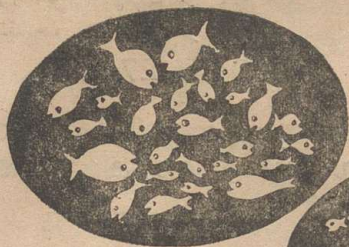
$$11 > 10$$

മൂന്നാമത്തേതിനെ (C) ഇങ്ങിനെയും.

$$9 < 10$$

ഇവിടെ നാം ഗണിതത്തിലെ ചില അട
യാളങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. സമം(=)എന്നത്
തുല്യതയെ കാണിക്കുന്നു. മറ്റു രണ്ടും അസമ
ങ്ങളാണ്.

> എന്നത് അധികത്തിനെയും < എന്നത്
കുറവിനെയും കാണിക്കുന്നു.

A

B

ഇതാ ഒരു ചിത്രം. ഇവിടെ ഏതിൽ എണ്ണാനാണ് എളുപ്പം.

A യിലേക്കാൾ B യിൽ എണ്ണാനെളുപ്പമുണ്ട്. കാരണം, B യിൽ പതിപ്പത്തായിട്ടും ഒരോ യായിട്ടുമാണ് മീനുകളെ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അടുക്കാ ചിട്ടയും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെ സഹായിക്കും. ഒതുക്കിവെച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നാവശ്യമായത് എടുക്കാം. വാരിവലിച്ചെറിഞ്ഞാലോ? വേണ്ടതുമാത്രം കിട്ടില്ല!

താഴെ പറയുന്നവ ശ്രദ്ധിക്കുക. ബുദ്ധിയൊന്നിളകട്ടെ:

A.	$38 > 31$	B.	$41 > 38$
	$36 > 30$		$56 > 49$
	$37 > 35$		$94 > 27$

ഇതിൽനിന്നു വല്ലതും കണ്ടുപിടിച്ചുവോ? ഏതാണ് വലിയ സംഖ്യ എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള വഴി എന്തു്?

Aയിൽ പത്താംസ്ഥാനത്തു് 3 ആണ് എല്ലാം. അപ്പോൾ വലിയ സംഖ്യ അറിയാൻ ഒറ്റ സ്ഥാനം നോക്കണം. അതിൽ 0, 1, 5, 6, 7, 8, എന്നിവയ്ക്കു സമമായിട്ടു് സംഖ്യ വലുതാവും.

Bയിലോ? ഒന്നാംസ്ഥാനത്തേയും പത്താംസ്ഥാനത്തേയും സംഖ്യകളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. അപ്പോൾ പത്താംസ്ഥാനം മാത്രം നോക്കിയാൽ മതി.

അപ്പോൾ സംഖ്യകൾക്കുമുണ്ടു് ചില നിയമങ്ങൾ. അതാണ് കണക്കിൽ പഠിക്കാനുള്ളതു്. പതുക്കെപ്പതുക്കെ നാം അതൊക്കെ പഠിക്കുന്നു.

കണക്കിലെ ഒന്നുരണ്ടു് അടയാളങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ കൊടുക്കാം. പരിചയപ്പെടാൻ മാത്രം:

- $\neq$ സമമല്ല.
- $>$ അധികമല്ല.
- $<$ കുറവല്ല.

താഴെയുള്ള കണക്കുകളിലെ അടയാളങ്ങൾ നോക്കി, പ്രസ്താവനകൾ ശരിയോ (ശ) തെറ്റോ (തെ) എന്നെഴുതുക.

(a) $909 > 990$

(e) $8 \times 0 = 8$

(b) $808 < 888$

(f) $8 + 0 = 80$

(c) $7 \times 9 \neq 63$

(g) $9 \times 7 = 56$

(d) $384 > 438$

ഈ അഭ്യാസത്തിനു തയ്യാറില്ലാത്തവർ, അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുകൊള്ളട്ടെ. കണക്കുചെയ്തു്, ആത്മധൈര്യത്തോടെ പോവുകയാവും നല്ലതു്.

കമ്പ്യൂട്ടറിലെ കണക്ക്

കമ്പ്യൂട്ടർ ഒരു ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഉപകരണമാണ്. മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറുകൊണ്ടു ചെയ്യാവുന്ന ഒട്ടുമിക്ക കാര്യങ്ങളും ഇതിനെ കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കാം. മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ ദാസനാണ് കമ്പ്യൂട്ടർ. കമ്പ്യൂട്ടർ ഒരിക്കലും മനുഷ്യനേക്കാൾ മീതെയല്ല.

ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ എല്ലാ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടങ്ങൾക്കും കാരണം കമ്പ്യൂട്ടറെന്ന ഗണനയന്ത്രമാണെന്നു മാത്രം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി.

കച്ചവടക്കാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മണി ചുട്ടത്തെപ്പറ്റിയും പാസ്കൽ കണ്ടുപിടിച്ച പരികലനയന്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു. പല കണക്കുകളിൽ യന്ത്രങ്ങളും പിന്നീടുണ്ടായി. ഏറ്റവും അവസാനമാണ് കമ്പ്യൂട്ടറിലെത്തിയത്.

കമ്പ്യൂട്ടറിൽ 1, 2, 3, 4, ... എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള ദശാംശസംഖ്യകളല്ല ഉപയോഗിക്കുന്നത്. രണ്ടുരണ്ടുക്കങ്ങൾ മാത്രമേ (0, 1) ഉ

പയോഗിക്കുന്നുള്ളു. ആദ്യത്തെ അക്കം 0 രണ്ടാമത്തെ അക്കം 1.

കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ബൈനറി വ്യവസ്ഥയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ദശാംശത്തിലെ 2 എന്നെഴുതാൻ ബൈനറി വ്യവസ്ഥയിൽ 10 എന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നു. 3 എന്നതിനു പകരം 11 എന്നും 4 എന്നതിനു പകരം 100 എന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

ദശാംശം				ദ്വയാംശം	
0	....	....	....	....	0
1	...	...	...	...	1
2	...	...	...	...	10
3	...	...	...	...	11
4	...	...	...	...	100
5	...	...	...	...	101
6	....	....	...	...	110
7	...	....	....	...	111
8	....	....	...	....	1000
9	....	...	....	...	1001

ദശാംശവ്യവസ്ഥയിൽ ഓരോ അക്കവും ഓരോ സ്ഥാനത്തെ കുറിക്കുന്നതുപോലെ ബൈനറി വ്യവസ്ഥയിലെ ഓരോ അക്കത്തിനുമുണ്ട് സ്ഥാനവല്യപ്പം. ദശാംശവ്യവസ്ഥയിൽ +, -

ന്നു, പത്തു, നൂറു, ആയിരം, പതിനായിരം എന്നിങ്ങനെ ആണല്ലോ വലത്തുനിന്നു ഇടത്തോട്ടു സ്ഥാനങ്ങൾ. എന്നാൽ ബൈനറി സമ്പ്രദായത്തിൽ 1, 2, 4, 8, 16, 32 എന്നിങ്ങനെയാണ് സ്ഥാനവല്യപ്പം. അതായതു് ദശാംശവ്യവസ്ഥയിൽ 1000 ഉം 100 ഉം 10 ഉം 1 ഉം ബൈനറിവ്യവസ്ഥയിൽ 8 ഉം 4 ഉം, 2 ഉം 1 ഉം സ്ഥാനങ്ങളാണ്.

1101 എന്നു് ദശാംശവ്യവസ്ഥയിൽ എഴുതിയാൽ ഒരായിരം, ഒരു നൂറു്, പത്തില്ല, ഒന്നു് എന്നാണല്ലോ വില. അതുതന്നെ ബൈനറിവ്യവസ്ഥയിൽ എഴുതിയാലോ? ഒരെട്ടു്, ഒരുനാലു്, രണ്ടില്ല, ഒന്നു് എന്നാവും വില. അതായതു്, $8 + 4 + 0 + 1 = 13$. ഈമാതിരിയാണ് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കണക്കുകൂട്ടുന്നതു്.

എന്തിനാണിങ്ങിനെ എന്നു ചോദിക്കാം? അതെ, അല്ല; ഓൺ, ഓഫ് എന്നീ രണ്ടു പ്രക്രിയകളാണ് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഇതിനുള്ള ഭാഗങ്ങളെ ബിറ്റുകൾ എന്നു പറയുന്നു. രണ്ടേരണ്ടു അക്കങ്ങളേ ഉള്ളവെങ്കിൽ 1 എന്നതിനു് 'ഓൺ', 0 എന്നതിനു് 'ഓഫ്' എന്നു പ്രയോഗിക്കാം. ദശാംശവ്യവസ്ഥ, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും എളുപ്പം ബൈനറിവ്യവസ്ഥ ഉപയോഗിക്കലാണ്. ഇതിനു് കമ്പ്യൂട്ടറിലുള്ള ബിറ്റുകളിൽ

ഒന്ന് ഓണം, ഒന്ന് ഓഫ്. മാണകിൽ 10 എ
 ന്നാവും ഫലം.

നാലു ബിറുകൾ കമ്പ്യൂട്ടറിലുണ്ടെന്നു ക
 രതുക. നാലു ബിറും 'ഓഫ്' ആണെങ്കിൽ
 0000 എന്നാവും ബൈനറി അക്കം. നാലും
 'ഓൺ' ആണെങ്കിലോ? 1111 എന്നും. രണ്ടും
 നാലും ബിറുകൾ ഓഫും, ഒന്നും മൂന്നും ബിറു
 കൾ ഓണം ആണെങ്കിൽ 1010 എന്നു കിട്ടി
 ന്നു. ആദ്യത്തേയും അവസാനത്തേയും ബിറു
 കൾ മാത്രമേ ഓൺ ആയിട്ടുള്ളൂ എങ്കിൽ 1001
 എന്നും കിട്ടും.

ഇനി ഇതിനെ ദശാംശവ്യവസ്ഥയിലാക്ക
 ണം. നാലും ഓഫ് ആണെങ്കിൽ (0000) ഫലം
 പൂജ്യംതന്നെ. നാലും ഓൺ ആയാലോ? നാലു
 സ്ഥാനം (1111) ഇങ്ങിനെയാവും: 8, 4, 2, 1.
 (അതായതു് 8421). മറ്റു സംഖ്യകൾ ഇങ്ങ
 നെയും:

ബൈനറി	ദശാംശം
1010	8020
1001	8001

കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിച്ചു് രണ്ടു സംഖ്യകളെ
 കൂട്ടണമെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യും? ഉദാഹരണത്തി
 നു് 4 + 4 എന്ന ക്രിയ എങ്ങിനെ ചെയ്യാം?

ബൈനറിവ്യവസ്ഥയിൽ 4 — 100
 ആണു്.

$$4 + 4$$

$$100$$

$$100$$

200 എന്നു കിട്ടും.

എന്നാൽ ബൈനറിയിൽ '2' ഇല്ല. അതിനെ ഇടത്തോട്ടു നീക്കണം. അപ്പോൾ 1000 എന്നു കിട്ടും. അതായത്, ദശാംശവ്യവസ്ഥയിൽ 8.

$$\text{മററൊരു ഉദാഹരണം: } 3 + 4$$

ബൈനറിവ്യവസ്ഥയിൽ 0011

$$0100$$

0111 എന്നു

കിട്ടും.

ഇതിനെ ദശാംശമാക്കിയാൽ $0 + 4 + 2 + 1 = 7$.

കൂടുതൽ വലിയ സംഖ്യകളെ, കൂട്ടാനാണെങ്കിൽ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കൂടുതൽ 'ബിറ്റുകൾ' അതിനു വേണം. $96 + 48$ എന്നതിനെ കൂട്ടുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ,

$$1100000 \dots \dots \dots 96$$

$$0110000 \dots \dots \dots 48$$

10010000 എന്നാവും ഫലം.

ഇതിൽ ഓരോ സ്ഥാനത്തിനും വില കണക്കാക്കിയാൽ കിട്ടുന്നത്

$$128 + 0 + 0 \quad 16 + 0 + 0 + 0$$

$$+ 0 = 144 \text{ ആവും.}$$

ഇതുപോലെ ഗുണനക്രിയയും കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ചെയ്യാം. 4×2 എന്നെടുക്കുക.

$$\text{ബൈനറിയിൽ ഇതു } 100 \times \frac{10}{1000}$$

എന്നാവും:

അതായതു് 8.

കൂടുതൽ വലിയ സംഖ്യകളെ ഗുണിക്കാൻ കൂടുതൽ ബിറ്റുകൾ വേണം.

ഇങ്ങിനെ സംഖ്യകൾക്കു പകരം ബൈനറി ബിറ്റുകൾ ഉപയോഗിച്ചു് എത്ര വലിയ പരികലനവും വളരെവേഗം കമ്പ്യൂട്ടറിനു ചെയ്യാം?

നമുക്കു് ഈ ഏർപ്പാടു് ശീലമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു് കുറച്ചു വിഷമം തോന്നും. എന്നാൽ പുതിയ പരിഷ്കരിച്ച ലിപികൾ, എത്ര വേഗമാണു് കുട്ടികൾ വായിക്കുന്നതു്? നമുക്കും ശീലിച്ചാൽ ഇതൊക്കെ വേഗം ചെയ്യാം.

കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി പലതും ഇനിയും മനസ്സിലാക്കാനുണ്ടു്. അതു പിന്നീടാവാം.

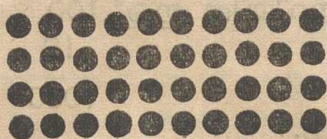
40 എന്ന സംഖ്യയെ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക:

20 വീതം 2 വരി

20 വീതം 2 വരി-40 ന്റെ ക്രമീകരണം

10 വീതം 4 വരി

4 വീതം 10 വരി; 10 വീതം 4 വരി
-40ന്റെ മറ്റൊരു ക്രമീകരണം.

5 വീതം 8 വരി

5 വീതം 8 വരി -40 ന്റെ ഒരു ക്രമീകരണം.

ഐൻസ്റ്റൈൻ

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഗണിതശാസ്ത്രസൂത്രം $E = Mc^2$ എന്നാണ്. ദ്രവ്യവും ഊർജ്ജവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഗണിതശാസ്ത്രപരമായി ഇങ്ങിനെ ചുരുക്കി എഴുതിയതു് ജർമനിയിൽ ജനിച്ച ആർബർട്ട് ഐൻസ്റ്റൈനാണ്.

ഇദ്ദേഹം ആപേക്ഷികതാസിദ്ധാന്തം കണ്ടുപിടിച്ചു. പ്രപഞ്ചത്തെ അളക്കാൻ നീളവും വീതിയും അകലവും മാത്രം പോരാ, നാലാമതൊരു അളവും കൂടി വേണമെന്നു് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. നാലാമത്തെ അളവാണ് സമയം. ഇവതമ്മിലുള്ള ആപേക്ഷികത-പരസ്പരബന്ധം-വളരെ പ്രധാനമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

കുട്ടിക്കാലത്തു് ആരോടും ഒന്നും മിണ്ടാതെ എപ്പോഴും ആലോചിച്ചിരിക്കും. പട്ടാളത്തെ വലിയ പേടിയാണ്. സ്കൂളിൽ പോകാൻ പോലും ഇഷ്ടമില്ല. ഏകിലും കിട്ടിയതെല്ലാം വായിക്കും. പിന്നെ എങ്ങിനെ ഐൻസ്റ്റൈൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായി?

ഐൻസ്റ്റൈൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായതു് വായനയിൽ കൂടിയാണ്. അദ്ദേഹംതന്നെ എഴു

തീയ ആത്മകഥക്കുറിപ്പുകളിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “എനിക്കു 12 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ കുറെ ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ കിട്ടി. എളുപ്പം വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാവുന്ന ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. ഇവ വായിച്ചപ്പോൾ ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞ പല കഥകളും ശരിയല്ലല്ലോ എന്നെന്നിരിക്കു തോന്നി. എന്തിനാണ് പല പുസ്തകങ്ങളിലും ഉള്ള നുണകൾ സ്കൂളുകളിൽക്കൂടി കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്നും എനിക്കു തോന്നി. സർക്കാർ, നുണപറഞ്ഞു കുട്ടികളെ വഴിതെറ്റിക്കുകയാണ്; ബോധപൂർവ്വം.....അന്നെന്നിരിക്കുണ്ടായ ഈ അഭിപ്രായം ഇപ്പോഴും മാറിയിട്ടില്ല.” 67 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഐൻസ്റ്റൈൻ എഴുതിയതാണിത്:

പത്തുപന്ത്രണ്ടുവയസ്സുള്ള ഐൻസ്റ്റൈനിൽ ശാസ്ത്രബോധം വളർന്നത് സ്കൂളിൽനിന്നു പഠിച്ച പാഠങ്ങളിൽക്കൂടിയല്ല. പിന്നെയോ? അദ്ദേഹം വായിച്ച പോപ്പുലർ സയൻസ് പുസ്തകങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ്. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കൂടി മാറ്റിമറിക്കാൻ ഇതു എന്ന് ഐൻസ്റ്റൈന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ അറിയാം.

“നല്ലൊരു സംഗീതജ്ഞനായിരുന്നു ഐൻസ്റ്റൈൻ. ഒഴിവുകിട്ടുമ്പോൾ വയലിൻ വായി

കും. എങ്കിലും ശാസ്ത്രത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധി ചെന്നുകൂടിയത്. ആപേക്ഷികതാസിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചതോടെ അണുശക്തിയിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഊർജം എത്രയുണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി.

പട്ടാളക്കാരെ കണ്ടാൽ ഭയമായിരുന്ന ഐൻസ്റ്റൈനെ അവസാനം ഹിറ്റ്ലറുടെ പട്ടാളഭരണം ജർമ്മനിയിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിച്ചു.

പക്ഷേ, ഐൻസ്റ്റൈന്റെ $E = Mc^2$ നെന്തു പറി?

രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾ ഐൻസ്റ്റൈൻ കണ്ടു. 1945-ൽ ഹിറോഷിമയിലും നാഗസാക്കിയിലും ആററംബോംബി പതിനായിരക്കണക്കിൽ ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതും ഐൻസ്റ്റൈൻ കണ്ടു. $E = Mc^2$ എന്ന ഗണിതസൂത്രത്തെ നരഹത്യക്കുപയോഗിക്കുകയോ?

അദ്ദേഹം പട്ടാളത്തെ വെറുത്തതിൽ അർത്ഥമുണ്ട്. യുദ്ധത്തെ വെറുത്തത് വെറുതെയല്ല.

ഹിറ്റ്ലറുടെ നാസി ഭരണം ഫാസിസം സ്ഥാപിച്ചു. ജനാധിപത്യം തകർത്തു. ബുദ്ധിജീവികളെ മർദ്ദിച്ചു. ഐൻസ്റ്റൈൻ അമേരിക്കയിലെത്തി. പക്ഷേ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വം ജപ്പാനിൽ അണുബോംബിട്ടത് ഐൻ

സ്റ്റൈനെ വ്യാകുലനാക്കി. സൈനികശക്തി കായി $E = Mc^2$ നെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കടം. ജപ്പാനിൽ ആററംബോംബിട്ട വാർത്ത റേഡിയോവിൽ കൂടിക്കേട്ട ഐൻസ്റ്റൈൻ പറഞ്ഞു: മനുഷ്യരാശിക്കു പുതിയൊരു വിക്ഷണമാവശ്യമുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇതാവും അനുഭവം.

ഒരു വീടു തീയിൽ എറിയുകയാണെന്നു കരുതുക. തീപ്പെട്ടി കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് ഇതിനു കാരണം എന്നു പറയാമോ?

തന്റെ സിദ്ധാന്തംകാരണമാണ് അണുബോംബു പൊട്ടിക്കാനിടയായതു എന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ല. എന്ന് ഐൻസ്റ്റൈൻ പ്രസ്താവിച്ചു. വിക്ഷണമില്ലായ്മയാണു കഴുപ്പം.

നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു കഴിയണം. ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മാററമുണ്ടാക്കണം. ലോകത്തെ പുരോഗതിയിലേയ്ക്കു നയിക്കണം. ഇതെല്ലാമാണ് ഐൻസ്റ്റൈൻ അവസാനമായി ലോകത്തോടു പറഞ്ഞതു്.

ഒരു അമേരിക്കൻ ടീച്ചർക്ക് അദ്ദേഹമെഴുതി. "നാം ഗാന്ധിയെ പിൻതുടരണം. രാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാരികക്ഷേമത്തിനു്, വേണ്ടിവന്നാൽ ജയിലിൽ പോകാനും സാമ്പത്തി

കുമായി നഷ്ടങ്ങൾതന്നെ നേരിടാനും വ്യക്തി പരമായി ത്യാഗം ചെയ്യാനും നാം തയ്യാറാകണം. ഗാന്ധി കാണിച്ചതുപോലെ, തിന്മയോടു വിപ്ലവകരമായ രീതിയിൽ നിസ്സഹകരിക്കണം. ഇതിന് തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിജീവികൾക്ക് അടിമത്തമാണു കിട്ടുക."

$E = M c^2$ എന്ന ഗണിതസൂത്രം ആവിഷ്കരിച്ച ഐൻസ്റ്റൈൻ ഓരോ മണൽത്തരിയിലുമുള്ള അണുക്കളിൽ എത്രമാത്രം ഊർജം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണിച്ചുതന്നു.

എന്താണി $E = M c^2$ എന്നതിനർത്ഥം? ഇവിടെ E ഊർജമാണ്. M വസ്തുവിന്റെ ദ്രവ്യരാശിയാണ്. c എന്നത് വെളിച്ചത്തിന്റെ വേഗതയുമാണ്. ($c = 2,98,000$ കിലോമീറ്റർ ആണ് ഒരു സെക്കൻഡിൽ.)

ലോകത്തിലേറെയും വേഗത വെളിച്ചത്തിനാണ്. ഓരോ അണുവിലുമുള്ള ശക്തിയെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ലോകത്തെ ആകെ മാറിത്തീർക്കാം. പക്ഷെ, വീക്ഷണം മാറണം. ചൂഷണത്തിനും യുദ്ധത്തിനും എതിരായ വീക്ഷണം വളരണം.

അവസാനംവരെ ഐൻസ്റ്റൈൻ പ്രവർത്തിച്ചു. പഠിച്ചു. വായിച്ചു. ആലോചിച്ചു; പട്ടാളക്കാരെ വെറുത്തു. ലോകത്തിനാവശ്യം സ

മാധാനമാണ് എന്ന് അനീതിയെ ഗാന്ധി
എതിർത്തപ്പോലെയെങ്കിലും എതിർക്കണമെ
ന്നും അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു.

അണവും അഹിംസയും ഒന്നിച്ചുപോ
ണം എന്ന്, അങ്ങിനെമാത്രമേ നന്മ പുലരൂ
എന്നും ഐൻസ്റ്റൈൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

മരണത്തെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടില്ല. സുഖ
മായി ഉറങ്ങുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. കാല
ക്രമമില്ലാത്ത ഒരു വലിയ ജീവിതം അവസ
നിച്ചു.

ശാസ്ത്രംപഠിക്കുന്നവർക്ക്, പുതിയൊരു
വീക്ഷണം വേണം. മനുഷ്യരെ ഉയർത്താൻ നമു
ക്കു കഴിയണം. പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടുകളുമില്ലാ
ത്ത ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ നാം കെട്ടിഉയർ
ത്തണം അതിനുകൂടി തയ്യാറായാലേ, ശാസ്ത്ര
ത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്ക് കിട്ടു
കയുള്ളൂ.

നൂറുപേരിൽ 90 പേർ കഷ്ടപ്പെടുകയും
10 പേർ മാത്രം സുഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
അവസ്ഥ, ഗണിതശാസ്ത്രപരമായി
ത്തന്നെ എതിർക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്-സം
ശയമില്ല.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
JAWAHAR BAL BHAVAN & CHILDREN'S LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. M 510

Acc.No. 69130

This book should be returned on or before the date last stamped below.

4 DEC 1975

7 MAR 1976

6 NOV 1976

22 MAY 1977

3 NOV 1977

24 MAY 1978

11 JUL 1978

20 MAY 1980

7 JUL 1980

20 OCT 1980

1 DEC 1980

18 JAN 1981

- 5 MAR 1981

18 JAN 1985

18 MAY 1985

22 MAY 1989

27 JUL 1990

9 NOV 1995

5 DEC 1999

10 JAN 2000

1 FEB 2012

21 AUG 2012

M 510

69130

ഭാഷ്യരചനാശാസ്ത്രം. ൧. ൨
ഗണനാലോകം സീതാ രാമകഥകൾ

